

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Децентралізація

Ніхто не має сумніву, що адміністративно-територіальну реформу треба проводити

СТОР. 5

Регіон: Луганщина

Військові ЗСУ допомагають місцевим жителям

СТОР. 8

Спорт

Перше наше «золото» на Євроіграх

СТОР. 13

№ 106 (6110) СЕРЕДА, 17 ЧЕРВНЯ 2015 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Перемир'я на межі

На звернення України в Європейському парламенті учора відбулися спеціальні слухання щодо стану виконання Мінських домовленостей, **інформує Укрінформ.** «Уперше з часів наступу на Дебальцеве Мінські домовленості опинилися на межі повного зриву. Атака на Мар'їнку має стати відправною точкою для посилення секторальних санкцій стосовно Москви», — заявили у представництві України при ЄС. Участь у засіданні взяв і глава представництва Костянтин Єлісеєв, який представив факти численних порушень перемир'я з боку проросійських незаконних угруповань. На момент, коли верстався номер, слухання тривали. **Докладніше про обговорення в Європарламенті читайте в наступному номері.**

Дніпром «гулятимуть» завдяки енергії сонця

На початку липня у свій перший рейс з Кременчука по Дніпру вирушить екскурсійний катер на сонячних батареях. Цей плавзасіб уже випробували. Його творці — місцеві підприємці Дмитро Грінченко, Володимир Леонтьєв та Олександр Самофалов. Вони стверджують, що аналогів такого екологічно чистого «сонячного» катера немає не лише в Україні, а й у країнах СНД. У транспортному засобі кременчуцьких умільців сонячна енергія перетворюється на електричну. Тож саме електричний двигун тут — основний. Дизельний також є, але його використовуватимуть тільки вночі та тоді, коли заряд акумуляторів, що «живляться» від сонця, вичерпуватиметься. Зрештою, останні також досить потужні, розраховані на три години безперервного ходу.

За словами капітана Дмитра Грінченка, він та його товариші, проектуючи свою новинку, брали за взірець стандартну конструкцію понтона американського виробництва. Коштами їм допомагали активісти громадської організації, що об'єднує поляків України. На катері можуть одночасно вирушити на прогулянку Дніпром 10—12 пасажирів, **повідомляє наш власкор Василь НЕЙЖМАК.**

Уряд обіцяє провести індексації зарплат і пенсій, тільки-но знайде можливості

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 16 червня

Основна тема вчорашнього парламентського дня — соціально-економічна. Уряд звітував про виконання минулорічного Державного бюджету і представив Основні напрями бюджетної політики на 2016 рік, депутати вимагали розглянути пакет соціальних законопроектів, спрямованих на зростання доходів громадян, зарплат і пенсій. А під стінами парламенту мітингували профспілки, наполягаючи на індексації доходів, підприємці — із вимогами послабити податковий тиск, а також вкладники «Дельта банку», домагаючись повернення вкладів та ухвалення закону про захист вкладів.

Ярослав Дубневич, Микола Томенко, Богдан Дубневич.

Ольга Бєлькова, Вікторія Пташник.

Напруження у сесійній залі зросло ще під час виступів від фракцій, коли фракція «Батьківщина» заявила, що не голосуватиме за жодне питання порядку денного, доки до нього не буде внесено пакет законопроектів, спрямованих на поліпшення соціального становища людей — про індексацію зарплат і пенсій, про тарифоутворення, про рентну плату за газ та інші.* Про це сказав з парламентської трибуни заступник голови фракції «Батьківщина» Сергій Соболєв. *Депутат стверджував, начебто ці закони «за ніч зникли з порядку денного».

СТОР. 2

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.
Більше фото тут — www.golos.com.ua

РЕЗОНАНС

Посилили патрулювання в місцях проживання іноземних студентів

Двоє студентів із Йорданії, які постраждали під час нічного розбою в студентському містечку Харкова в ніч на 12 червня, вилетіли на батьківщину. **Про це повідомив директор департаменту охорони здоров'я Юрій Сороколат.** За його словами, потерпілих відправили спеціальним літаком для подальшого лікування. Ще двоє громадян Йорданії перебувають у лікарні швидкої і невідкладної допомоги імені О. І. Мєщанінова. Вони у тяжкому стані, але вже переведені з реанімації. Двоє громадян України, які теж постраждали в конфлікті, проходять лікування, їх здоров'ю нічого не загрожує.

СТОР. 15

Чим закінчиться протистояння між СБУ і ГПУ?

Не встигли рятувальники впоратися із пожежею на нафтобазі «БРСМ» під Васильковом, як «полум'я перекинулося» до кабінетів очільників силових відомств. Схоже, між СБУ і Генпрокуратурою розгорівся справжній скандал. Зокрема, вчора голова СБУ Валентин Наливайченко, як і обіцяв, прибув до ГПУ із спецпідрозділом «Альфа». Утім, за його словами, все це в рамках співробітництва між двома відомствами, які мають намір об'єднати зусилля в розслідуванні корупційних справ.

СТОР. 15

КОРОТКО

■ Рівненське тролейбусне управління — краще в країні. Такого висновку дійшла Корпорація підприємств міського електротранспорту України «Укрелектротранс», **передає наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

■ За рішенням суду з черкаського ПАТ «Азот» буде стягнено на користь держави 400 мільйонів гривень заборгованості за спожитий природний газ, **дізналася наш власкор Ліна ЛЕБЕДЕНКО.**

■ В Івано-Франківському обласному комісаріаті розпочала роботу комісія з розгляду матеріалів про визнання учасниками бойових дій військовослужбовців, які брали участь в АТО, **передає наш власкор Галина БРУХАЛЬ.**

«Укртранснафта» розпочала виплату дивідендів до держбюджету *(РБК Україна)*

Уряд обіцяє провести індексації зарплат і пенсій, тільки–но знайде можливості

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 16 червня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Натомість Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман пояснив, що на зустрічі лідерів депутатських фракцій із представниками профспілок, яка відбулася у понеділок, домовилися, що пакет соціальних законів буде включено до порядку денного після їх обговорення на кожній фракції. «Тому вони не зникли, вже завтра буде позиція фракцій щодо них і вже у четвер голосуватимемо за внесення їх до порядку денного», — сказав В. Гройсман.

Міністр фінансів України Наталія Яресько прозвітувала про виконання Закону України «Про Державний бюджет України на 2014 рік».

Міністр заявила, що урядові, незважаючи на анексію Криму та збройний конфлікт на сході України, вдалося забезпечити фінансування всіх гарантованих соціальних зобов'язань, виплат по зовнішньому боргу. Під час виступу в парламенті міністр фінансів заявила, що Україна розраховує на реструктуризацію зовнішніх боргів.

«Переговори далі діють, кожного дня ми ведемо переговори з нашими приватними кредиторами, — сказала Яресько. — Сума, яка може підлягати реструктуризації, — понад 23 мільярди доларів».

Міністр відзначила, що мета уряду — зменшити протягом наступних чотирьох років зовнішні борги України на 15,3 мільярда доларів, і щоб через чотири роки потреба у зовнішніх запозиченнях не перевищувала 10% від ВВП. Яресько запевнила, що Україну в питанні реструктуризації зовнішнього боргу підтримує і МВФ, і «Велика сімка».

Однак, незважаючи на оптимістичну промову міністра фінансів, у депутатів виникло багато запитань. Коли уряд внесе до парламенту законопроект про індексацію зарплат і пенсій, оскільки доходи не індексуються вже декілька років? Чи є можливості для індексації зарплат і пенсій? Чи буде знято 15% податок із працюючих пенсіонерів? Чи не краще цей податок зняти не з пенсіонерів, а з дивідендів, які отримують лише дуже заможні люди?

Сергій Скуратовський, Віктор Галасюк.

Щодо індексації, Н. Яресько відповіла, що також хоче провести її якнайшвидше, однак за законом індексації мають бути проведені з 1 грудня 2015 року. Однією з причин того, що зараз неможливо провести індексацію, Н. Яресько назвала те, що 5% від ВВП нині іде на сплату заборгованості за зовнішніми боргами. За її словами, Міністерство фінансів розробляє комплексну податкову реформу і має намір у вересні внести до парламенту проект нового Податкового кодексу.

Перший заступник голови Комітету з питань бюджету Василь Амельченко назвав одним із головних завдань для уряду — спрямувати всі зусилля для скорочення державного боргу і затвердити стратегію управління державним боргом.

Голова Рахункової палати Роман Магута відзначив і позитивні, і негативні сторони виконання минулорічного бюджету. Серед позитивів, зокрема, збільшення доходів до державного кошторису за рахунок акцизного податку. За висновком Рахункової палати, більшість видатків держбюджету спрямовувалися на обслуговування державного боргу, потреби оборони та соціальні виплати. Водночас, на думку глави Рахункової палати, потребує реформування порядок відшкодування ПДВ.

Багато критики на адресу уряду пролунало і під час обговорення звіту. Володимир Литвин (ДГ «Воля народу») назвав звіт уряду «формальним» і запропонував міністрові фінансів виступити в... одному з сільських будинків культури. І замість розповідей про міжнародний аудит розповісти людям, як можна прожити на пенсію в 1100 гривень, яку не збираються індексувати. Іван Крулько («Батьківщина») заявив, що бюджет не виконаний урядом ані в плані доходів, ані видатків, значно зріс дефіцит бюджету, уряд не провів індексацію ані пенсій, ані зарплат, ані соціальних стандартів, а тому наслідком звіту мала би бути відставка уряду. Водночас лідер фракції «Самопоміч» Олег Березюк подякував Наталії Яресько за те, що вона взяла керівництво Мінфіном під час війни і неймовірної фінансової розрухи, за «віддану, чесну, прозору працю й новий стиль у роботі».

Голосів для затвердження звіту міністра фінансів у сесійній залі забракло: «за» проголосували лише 211 депутатів за необхідних як мінімум 226. Як зауважив глава парламенту, відповідно до Регламенту звіт взято до відома.

На початку ранкового засідання склав присягу народного депутата України Валерій Дубіль, якого ЦВК зареєструвала 9 червня 2015 року. Валерій Дубіль обраний за виборчим списком ВО «Батьківщина», до якого він був включений під № 19. Верховна Рада 4 червня припинила повноваження народного депутата від «Батьківщини» Дмитра Шлемка. Він склав депутатські повноваження після 10 років роботи у парламенті, вирішивши «дати дорогу молодим».

Уряд також представив Основні напрями бюджетної політики на 2016 рік (Бюджетну резолюцію).

За словами Наталії Яресько, **ключовими підходами при формуванні державного кошторису на наступний рік будуть:**

— збільшення доходної частини через боротьбу з несплатою податків і корупцією;

— зменшення видатків на адміністративні витрати;

— запровадження з 1 січня нової податкової системи через ухвалення нової редакції Податкового кодексу;

— забезпечення на необхідному рівні потреб оборони і безпеки;

— продовження реорганізації у сфері освіти та медицини;

— проведення децентралізації регіонів.

Мінфін заклав до Бюджетної резолюції такі показники:

— зростання у 2016 році ВВП на 2%, номінальне ВВП становитиме 2,1 трильйона гривень

— індекс споживчих цін — 5%

— індекс цін виробників — майже 12%

— обмінний курс гривні до долара 22,5 гривні за долар

— максимальний розмір дефіциту бюджету — 3% від ВВП

Депутати проголосували за повернення Бюджетної резолюції на доопрацювання до профільного комітету (232 — «за»). «Уряд буде працювати з комітетом», — пообіцяла Яресько.

Парламент також прийняв у цілому проект закону про внесення змін до додатку 2 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України (№ 2771), у першому читанні — законопроекти про внесення змін до Закону «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» щодо забезпечення діяльності фондів соціального страхування у період реорганізації (№ 2775) і про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення прозорості власності ЗМІ, а також реалізації принципів Державної політики в сфері телебачення і радіомовлення (№ 1831).

Анна ШЕВЧЕНКО.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

ФАКТ

За даними Міністерства фінансів, у 2014 році надходження до держбюджету зросли на 5,3% — до 357,1 млрд. грн., у тому числі до загального фонду держбюджету — на 6,5% — до 310,7 млрд. грн.

Від запровадження у 2014 році нових податків надійшло військового збору 2,5 млрд. грн., оподаткування доходів фізичних осіб у вигляді відсотків — 2,1 млрд. грн.

Було відшкодовано ПДВ у сумі 50,2 млрд. грн., з яких грошовими коштами — 43,3 млрд. грн.

Реальний ВВП за 2014 рік порівняно з 2013-м зменшився на 6,8%, індекс промислової продукції — на 10,1%, у тому числі в Донецькій області — на 31,5%, а в Луганській області — на 42%.

Споживчі ціни зросли на 24,9% у вимірі до грудня попереднього року.

ІЗ ВИСТУПІВ УПОВНОВАЖЕНИХ ПРЕДСТАВНИКІВ ФРАКЦІЙ ТА ГРУП

Олег БЕРЕЗЮК, «Самопоміч»:

— Ми чекаємо відповідей Прем'єр-міністра та членів уряду щодо того, як нараховуються тарифи. Наші депутати, і, головне, народ України, поки що терпеливо чекаємо відповідей. Підкреслюю, терпеливо. Це питання є принциповим. Уряд, «Нафтогаз України» та НКРЕ мають негайно повідомити про свої дії щодо виправлення помилок у нарахуванні тарифів.

Закликаємо колег по коаліції уважно перечитати Коаліційну угоду, послання Президента до парламенту та свої передвиборні програми і виконати обіцянки ухвалити новий закон про вибори. Ми зобов'язалися перед виборцями створити умови вільного, а головне — свідомого вибору. А це означає запровадження відкритої пропорційної виборчої системи. Важко пропрацювавши у робочих групах, разом з громадськістю ми розробили законопроект №2831-2. Але сьогодні з'являються пропозиції знівелювати цю роботу.

Юрій БОЙКО, Опозиційний блок:

— На тлі загострення політичної та економічної кризи керівництво держави приймає рішення, які ще більше погіршують ситуацію в країні. Повна блокада Донбасу, свідоме блокування Мінських домовленостей, які були підтримані міжнародним співтовариством — це шлях для витіснення цілого регіону зі складу нашої країни, витіснення громадян України, які там живуть.

Опозиційний блок ініціює і проводитиме збір підписів за мир, щоб правляча коаліція побачила, скільки насправді людей прагнуть примирення й завершення військового конфлікту. На думку народу влада має зважати.

Ігор ЄРЕМЕЄВ, «Воля народу»:

— Якщо для мешканців міст територіально-адміністративна реформа, по суті, нічого не міняє, то сільські жителі можуть бути дуже неприємно здивовані. Бо що закладено у фразу «добровільне об'єднання громад»? Наприклад, є такі речі: населений пункт, де немає 250 дітей, не може мати школи. Та кожен депутат-мажоритарник знає, які сьогодні дороги та як виконана програма «Шкільний автобус». Але щоб відбувати, що добровільне об'єднання громад відбувається, облдержадміністрації ухвалюють авторитарні рішення, облради розглядають проекти, а з громадами роз'яснювальної роботи ніхто не веде. Тому треба почути від людей, що вони хочуть та досконально розібратися по кожній територіальній громаді. Бо зараз цей процес нагадує, як у 60-ті роки об'єднували колгоспи, внаслідок чого половину колгоспів зникло.

Андрій ТЕТЕРУК, «Народний фронт»:

— Як командир батальйону, який брав участь у бойових діях, та від імені фракції «Народний фронт» хочу заявити: наші солдати, окрім оснащення надійною та ефективною зброєю, повинні бути певні у міцному тилу та в тому, що поки вони воюють на передовій, нашу країну не розірвуть зсередини різноманітні популісти. Ми знаємо, наскільки важко живеться українцям, але також знаємо, що уряд працює над тим, щоб у 2016 році економіка почала зростати. Та навіть у кризовому 2015 році Кабінет Міністрів завдяки децентралізації зміг збільшити надходження до місцевих бюджетів, 5 відсотків від ВВП — це рекордні видатки на армію в бюджеті, а нещодавно Міноборони подало запит про виділення ще 8,5 мільярда гривень. І хоч в умовах безпрецедентних витрат на армію важко знайти кошти на збільшення доходів громадян, проте це можливо. Уряд вжив заходів для того, щоб заблокувати на рахунках «сім'ї» майже 1,5 мільярда доларів, а прем'єр звернувся до Генпрокуратури з тим, щоб ці кошти перейшли з розряду заблокованих у розряд конфіскованих. За рахунок цього й можна було б проіндексувати зарплату та підвищити пенсії.

Олексій ГОНЧАРЕНКО, Блок Петра Порошенка:

— Сьогодні у Мінську відбуватиметься засідання тристоронньої контактної групи, а в Європарламенті — спеціальні слухання щодо виконання Мінських домовленостей. Для нас є дуже важливою реакція міжнародної спільноти на грубі порушення Мінських домовленостей, на які постійно йдуть російсько-терористичні війська. Сьогодні Мінські домовленості — це єдиний запобіжник від великої війни на Донбасі.

Також хочу звернути увагу на те, що люди на Донбасі вже втомлені від того, що там відбувається. А вчорашні події, коли 500 неозброєних людей вийшли проти озброєних бандитів з вимогою забрати гармати з дворів та припинити війну — це перша ознака того, що на Донбасі відбувається протверезіння.

Віктор БОНДАР, «Відродження»:

— У залі вже лунали правильні слова про те, що треба зупинитись і подумати про те, що відбувається в країні. Оцінку діяльності нової влади за рік можна дати сухими цифрами, які викладені на сайті Державної служби статистики: ВВП — мінус майже 7 відсотків, обсяг промислового виробництва — мінус 21,5 відсотка, експорт — мінус 32 відсотки, зарплата — мінус 22 відсотки і, водночас, зростання цін в Україні становить майже 37 відсотків... Уряд має три тижні, щоб ухвалити стратегічні документи, вирівняти економіку та зробити її інвестиційно привабливою.

Сергій СОБОЛЄВ, «Батьківщина»:

— Щойно ми отримали з усіх областей України останні платіжки за газ. Відтепер замість 130 гривень люди платитимуть 70 гривень у разі, якщо у них немає лічильника. Але на цьому зупинятися не можна, бо виходить якийсь дивний абсурд, коли споживати газ без лічильника буде вигідніше, ніж з лічильником. Тому фракція «Батьківщина» внесла до парламенту два законопроекти, які стосуються тарифоутворення, щоб уряд та НКРЕ не могли приховати порядок формування тарифів. Ще один законопроект стосується зменшення рентної плати для населення. Водночас звертаю увагу, що є альтернативний законопроект, який передбачає зменшення рентної плати для бізнесу, але не для населення.

Олег ЛЯШКО, Радикальна партія:

— Минулого тижня в Україні трапилася історія, яка дискредитує українську владу, українські правоохоронні органи, український парламент — це втеча народного депутата Сергія Клюєва. Коли Верховна Рада розглядала питання про надання згоди на притягнення його до кримінальної відповідальності, народні депутати вимагали внесення подання на його арешт. Але Генпрокурор з необґрунтованих підстав відмовився це зробити, внаслідок чого Клюєв утік і сьогодні переховується від слідства і від суду. Вважаю, що це не випадковість — Клюєву дали можливість втекти. Очевидно, Клюєв заніс величезний чемодан грошей, щоб йому дозволили втекти. Фракція Радикальної партії ініціює відставку Генпрокурора Віктора Шокіна, через злочинну бездіяльність якого утік Клюєв. Стосовно питання відставки голови СБУ Валентина Наливайченка, то аргументи Президента мене не переконали і тому фракція за його відставку не голосуватиме.

Про «конфлікт на сході України»

Мені зараз часто доводиться спілкуватися з іноземними партнерами. Це допомагає розуміти їхню позицію. Наші іноземні партнери наполегливо намагаються вирішити ситуацію на сході України в рамках політичних чи дипломатичних інструментів. Наприклад, «давайте проведемо вибори на Донбасі, вони оберуть собі владу і ми будемо вести з ними перемовини».

Питання в тому, що політико-дипломатична мова робить проблему знеособленою. Видаляє з неї загиблих, біженців і т. д. Вони називають це «конфлікт на сході України». З цього і випливає їхнє розуміння своєї ролі — «ми маємо допомогти Україні вирішити конфлікт». Вирішити конфлікт — означає примирити. Ось вони і намагаються знайти шляхи «примирення». «Примирення» когось із кимось в Україні! У той час як походження конфлікту є поза межами України.

І тому, як на мене, нашим іноземним партнерам варто переглянути своє сприйняття і свою роль у вирішенні цього конфлікту.

Мене запросили виступити на конгресі «Росія та Україна — історичні передумови європейського конфлікту» в Німеччині, організованому фракцією ХДС/ХСС в німецькому Бундестазі. Дуже хотіла усунути дипломатичну політкоректність від визначення ситуації на сході України.

Сподіваюся, вдалося.

Це основні тези мого виступу в Берліні:

«Я б хотіла повернути вашу увагу в минуле цього міста, а саме — в рік 1948-й. Коли мер Берліна, який був у блокаді, виступаючи перед громадськістю, сказав такі слова: «Народи світу, погляньте на це місто!».

І зараз я хочу використати той самий вираз у контексті України. «Народи світу, погляньте на цю країну!» На країну, яка розривається між війною та рішучістю досягти успіху.

Якщо говорити про історичні передумови конфлікту, я б хотіла, щоб ви зрозуміли — правильно зрозуміли — сьогоднішню ситуацію. Через те, що розуміння цієї ситуації зараз визначатиме не стільки майбутнє російсько-українських відносин, скільки загальний політичний та юридичний устрій Європи та всього світу.

По-перше, говорячи про ВІЙНУ, я вважаю, що це критичний, дуже принциповий час для нас надати коректного, правильного змісту словам, якими ми оперуємо, і припинити ховати реальність за словами, які її маскують:

НЕМАЄ конфлікту на сході України.

НЕМАЄ української кризи.

ЦЕ ВІЙНА. Війна проти українських людей. Це війна проти цивілізованого світу, яка відбувається на східних територіях України.

По-друге, враховуючи велику кількість дискусій тут про режим припинення вогню та Мінські домовленості.

НЕМАЄ ніякого «режиму припинення вогню». Війна ТРИВАЄ. І продовжується щодня. І це відбувається просто тому, що Путін не має намірів виконувати жодні зобов'язання. І, чесно кажучи, я сподіваюся, більшість із вас зрозуміють мене, він не дуже переймається тим, якою мірою інші сторони будуть виконувати свої зобов'язання.

Якщо ви поставите собі запитання і чесно на нього відповісте: «Чи дійсно ви вірите в те, що перебіг ВІЙНИ та збройного протистояння хоч якимось чином залежить від відведення

зброї та проведення виборів? Ви дійсно в це вірите?».

Я не думаю, що хтось з вас підпишеться під цим.

І, нарешті, враховуючи все вищезазначене, нам потрібно зустріти реальність, таку, як вона є. Ми маємо відкрити наш розум і шукати мудре вирішення цієї проблеми. Іншу альтернативу. І ми маємо усвідомлювати правдиву суть того, що відбувається.

Оксана СИРОЇД,
заступник
Голови Верховної Ради.

Від співробітництва виграють усі

Комітет Верховної Ради з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування провів на Полтавщині слухання** (на знімку)**, присвячені впровадженню Закону «Про співробітництво територіальних громад». Тим паче що в цьому питанні Полтавщина є одним із лідерів, адже із 17 договорів міжмуніципального співробітництва між громадами, що зареєстровані в Мінрегіонбуді, п'ять утілюються на території області. Загалом тут у такий спосіб згуртувалося понад два десятки переважно сільських громад. Наскільки для них це важливо?

— Міркуйте самі, — зазначив сільський голова Олександр Бублик, який запросив учасників слухань до своєї Ковалівки, що неподалік Полтави. — Щоб позбавитися побутового сміття, ми ще у 2012 році створили комунальне підприємство «Красиве село». Тоді придбали потужний сміттєвоз і перші контейнери. Однак для обслуговування такого господарства на рік потрібно десь півмільйона гривень. Сповна компенсувати ті витрати за рахунок оплати селянами цих послуг поки що не можемо. Воднончас наша участь у проекті не лише поповнює матеріальну базу комунальників. Тож від співробітництва громад виграють усі селяни.

До речі, під час обговорення перспектив таких спільних «сміттєвих» проектів з'ясувалося, що є проблема, яка потребує розв'язання на законодавчому рівні. Зокрема, секретар Червонозаводської міської ради Лариса Мащенко переконана, що настав час саме законом зобов'язати громадян сплачувати за вивезення твердих побутових відходів. Так, як це зроблено, скажімо, в сусідній Польщі.

На думку голови Полтавської обласної ради Петра Ворони, ефективне використання всіх без винятку положень Закону «Про співробітництво територіальних громад» може стати своєрідною панацеєю для тих сільських і селищних рад, які поки що не засвідчили готовність добровільно об'єднуватися з іншими громадами. Тим паче що є приклад Франції, де, за словами столичного експерта В'ячеслава Толкованова, міжмуніципальне співробітництво фактично замінило широкомасштабну адміністративно-територіальну реформу.

— Однак Закон «Про співробітництво територіальних громад», як бачимо, жодною мірою не суперечить іншому — «Про добровільне об'єднання територіальних громад», — наголосив Сергій Власенко. — Навпаки, вони доповнюють один одного і, власне, гармонізують сьогоднішні масштабні зміни системи здійснення влади на засадах децентралізації владних повноважень, зміцнення правових, організаційних і фінансово-матеріальних основ місцевого самоврядування. Тож маємо скористатися новими можливостями сповна.

За результатами виїзних слухань після відповідних доопрацювань комітет ухвалить Рекомендації з питань впровадження Закону України «Про співробітництво територіальних громад».

Василь НЕЙЖМАК.

Полтава.

Фото автора.

«Яворина» зібрала кошти для важкопораненого льотчика

Львівська обласна організація Об'єднання українок «Яворина» на фестивалі «Зашків — земля героїв» організувала благодійний продаж українських страв, солодощів, виробів народних майстринь, щоб зібрати кошти на підтримку важкопораненого льотчика Сергія Тітаренка. Ініціатором і учасником благодійної акції була голова об'єднання Ірина Сех.

Упродовж кількох днів «яворинки» готувалися до ярмарку: варили, випікали, плели прикраси, а також друкували листівки, в яких розповіли про Героя, котрого хочуть підтримати.

«Сергій Тітаренко на війні з перших днів. У червні минулого року його вертоліт збили ворого над Слов'янськом. Він вижив, але пошкодив хребет і нині прикутий до інвалідного візка. А кілька днів тому в його родині сталася ще одна трагедія — померла дружина Сергія Наталя. Він залишився з двома дітьми, меншому з яких лише рочок, в інвалідному візку та ще й без житла. Щиро хочемо допомогти пілотові-герою, бо він віддав своє здоров'я за кожного з нас», — розповіла Ірина Сех.

Члени організації об'єднання українок «Яворина» під час благодійної акції, кошти від проведення якої спрямували на підтримку важкопораненого льотчика Сергія Тітаренка.

Як зазначила голова організації, одне із найперших завдань «Яворини» — підтримка військових та їхніх родин.

Намет «Яворини» відвідали багато небайдужих людей. Гості охоче купували речі, виготовлені руками «яворинок». А Закарпатська «Яворина» долучилася до акції малюванням на тілі (бодіартом), яке популярне серед молоді та дітей.

Леся ФЕДІВ.

Львівська область.

Фото автора.

ОФІЦІЙНО

Закон України

Про позбавлення В. Януковича звання Президента України

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Позбавити В. Януковича звання Президента України.

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
4 лютого 2015 року.
№144-VIII.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Пільгове оподаткування АПК: залишити не можна змінити

Сьогодні у **Комітеті Верховної Ради з питань аграрної політики та земельних відносин** відбудуться слухання. Тема досить актуальна — збереження спеціального режиму оподаткування ПДВ для сільгоспвиробників. Окрім народних обранців, до дискусії в парламенті долучаться представники аграрних компаній, асоціацій, експерти та урядовці.

Збереження пільгового оподаткування сільгоспвиробників — це питання не лише розвитку аграрного сектору, а й економічної безпеки України. Незважаючи на важку фінансову ситуацію в державі, в умовах падіння промисловості, скорочення роздрібної торгівлі, колапсу фінансової системи країни, сільськогосподарська галузь ще донедавна демонструвала позитивні показники розвитку. Так, за даними Держстату, за підсумками 2014 року частка АПК у ВВП України становила 17%, тобто майже кожна шоста одиниця виробленої у країні продукції є результатом сільськогосподарської діяльності.

Водночас ситуація в агросекторі непроста, особливо у тваринництві. Майже 90% продукції нині реалізується на внутрішньому ринку, а низька купівельна спроможність населення призвела до того, що знижуються обсяги виробництва, йдеться в інформації Комітету з питань аграрної політики та земельних відносин. Так, у січні—травні нинішнього року виробництво яєць порівняно з аналогічним періодом минулого року впало на 12,9%, м'яса — на 3,3%, молока — на 4,2%, поголів'я ВРХ скоротилося на 8% (майже на 400 тисяч голів).

Що стосується рослинництва, то тут ситуація цьогоріч погіршилася також. Практично було відсутнє кредитування, тому на весняно-польові роботи не вистачило ресурсів. Як результат — Держстат констатує скорочення посівних площ під цукровими буряками на 28,7%, кукурудзою — на 13,5%, ранніми ярими зерновими і зернобобовими — на 10%, овочами — на 7,2%, картоплею — на 5,4%. Щоправда, посіви сої збільшилися на 16,3%

За п'ять місяців порівняно з січнем—травнем минулого року обсяги виробництва валової сільгосппродукції знизилися на 5,4%.

Водночас у схваленому урядом проекті Основних напрямів бюджетної політики на 2016 рік усупереч п. 2.1. (розділ XI Реформа сільського господарства) Коаліційної угоди, яка є визначальною складовою програми уряду, пропонується скасувати спеціальний режим оподаткування ПДВ для сільгоспвиробників уже з 1 січня 2016 року.

У нинішніх умовах скасування дії спецрежиму ПДВ та переведення аграрного сектору на загальну систему оподаткування, вважають у комітеті, прискорить темпи падіння обсягів виробництва валової сільськогосподарської продукції.

А це, відповідно, призведе до скорочення та припинення сільськогосподарської діяльності, зростання безробіття і в сільській місцевості, і загалом у країні, що підвищить і без того наростаюче соціальне напруження в суспільстві.

Галина СТЕБЛИК.

Завдяки самовідданій праці, таланту, інтелекту багатьох поколінь городян, це місто, за свою понад двохсотлітню історію існування з маленької суднобудівної верфі перетворилося на найбільший промисловий, діловий, політичний і культурний центр півдня України з населенням трохи менш як 500 тисяч осіб

Там, де Буг з Інгулом поріднилися...

МІСТА УКРАЇНИ

Під заступництвом Святого Миколая на суднобудівних заводах міста-верфі побудовано понад 2000 кораблів і суден: фрегатів, броненосців, міноносців, авіаносців, підводних човнів.

Серед особливостей і конкурентних переваг рідного міста миколаївці називають розгалужену транспортну систему, сучасні морські й річковий порти, наявність кваліфікованих робочих кадрів, велику кількість малих підприємств, розвинену інфраструктуру, досвід роботи з великими іноземними інвесторами, бажання й готовність міської влади до співробітництва на благо процвітання міста портовиків і корабелів.

За словами міського голови Юрія Гранатурова, у дні Революції Гідності миколаївці, що мають відмінну від жителів Центральної й тим паче Західної України ментальність, перші вивісили найбільший у країні національний прапор, підтвердивши, що Миколаїв — українське місто, а Україна — єдина й неподільна країна. Працюючи з активістами, представниками політичних сил і партій, міська влада не допустила протистоянь і згуртували жителів.

Сьогодні, як ніколи, миколаївці почуваються соціально захищеними. Тільки в останні роки в місті добудовано величезний — на 300 місць — дитячий садок, віднесений уже, було, до довгобуду, відкрито новий кардіологічний центр. Ні на крок не відступаючи від соціальних стандартів, забезпечено безплатне харчування для учнів початкової школи, завершено всі соціальні програми, які очікували своєї реалізації.

Державне підприємство «Миколаївський морський торговельний порт».

Миколаївська міська рада.

Не зупинятися на досягнутому. Тільки вперед!

Миколаївське підприємство «Еврі», очолюване Віталієм Бєловим (на знімку), займає одну із провідних позицій на українському ринку з перевантаження меляси й рослинних олій. Не будемо вдаватися в подробиці, лише зазначимо, що протягом маркетингового сезону 2013—2014 років терміналом оброблено понад 835 тисяч тонн вантажів. Щоб уявити, багато це чи мало, варто сказати, що через морський перевантажувальний термінал компанії «Еврі» переважиться понад третина виробленої в Україні меляси.

— Віталію Геннадійовичу, цифри вражають, а що за ними?

— Олієналивний термінал «Еврі» запущено 2010 року для перевалки наливних вантажів. Зокрема, це рослинні олії, патока бурякова, меляса. Щорічно нарощуємо обсяги зберігання, додаються нові клієнти. За перші два роки роботи директором удалося вивести термінал на перше місце в Україні та так його й утримувати. Сьогодні маємо 12 договорів з найбільшими вітчизняними і світовими компаніями, з усіма експортерами та виробниками олій в Україні. Це показник. Пишаюся тим, що за кілька років удалося організувати й налагодити роботу. Невеликий офіс із 20 осіб, маленький термінал і АТП під керівництвом генерального директора холдингу «OREXIM» Сергія Прискажнюка старанням колективу й не без допомоги й розуміння міської влади перетворилися на величезне підприємство.

— Судячи зі стрімкого розвитку, відчувається, напевно, нестача кваліфікованих фахівців?

— Сьогодні в компанії «Еврі» трудяться понад 250 осіб. Це молоді люди з вищою освітою. Крім того, тільки в Миколаївському морському порту працюють дві стивідорні компанії, що входять, як і «Еврі», в холдинг «OREXIM», із загальним оборотом вантажів понад 2,5 мільйона тонн на рік. Напрямів діяльності дуже багато: і руда, і зернова група. Маємо своє автотранспортне підприємство, ми є офіційним дилером фірми «MAN». Працюють свої агентські, експедиторські компанії, фрахтові брокери. Тобто надаємо повний комплекс послуг. Тож сьогодні холдинг забезпечив роботою понад 1500 осіб і, думаю, це не межа.

— Зростання щорічних відвантажень із термінала «Еврі», зміщення позицій на ринку багато до чого зобов'язують?

— А це як стимул: не зупинятися на досягнутому й рухатися вперед, займаючи провідні позиції. До підбиття підсумків за 2014—2015 маркетинговий сезон плануємо вийти на обсяг перевалки понад мільйон тонн. Наведу приклад: протягом травня 2014 року відвантажили рекордну кількість рослинної олії — 117,8 тисячі тонн із максимальною швидкістю навантаження на судно. За неповний місяць обробили вісім суден, відвантаживши при цьому 116,3 тисячі тонн рослинної олії в напрямку країн ЄС і Близького Сходу. Під час навантаження судна «NAUTILUS» (28 тисяч тонн, напрямок — Китай) було досягнуто рекордної швидкості — понад 700 тонн/година. Це свідчить про високий професіоналізм і злагоджену роботу співробітників термінала. Відзначу, що й у поточному сезоні компанія «Еврі» стала лідером з вантажообороту серед олієналивних терміналів України.

— Віталію Геннадійовичу, що таке сьогодні термінал «Еврі»?

До складу споруд берегової частини, що забезпечують приймання і відвантаження продуктів, входять 32 резервуари для зберігання рослинних олій, чотири насосні станції для перекачування рослинних олій, три залізничні й чотири автомобільні зливні естакади, чотири резервуари для зберігання меляси, естакада із заливання олії в автотранспорт і флекситанки, насосна станція для перекачування патоки, оснащена пультом управління й системою електромеханічних засувок, залізнична зливальна естакада на 12 цистерн меляси, автомобільна зливна естакада на вісім цистерн меляси.

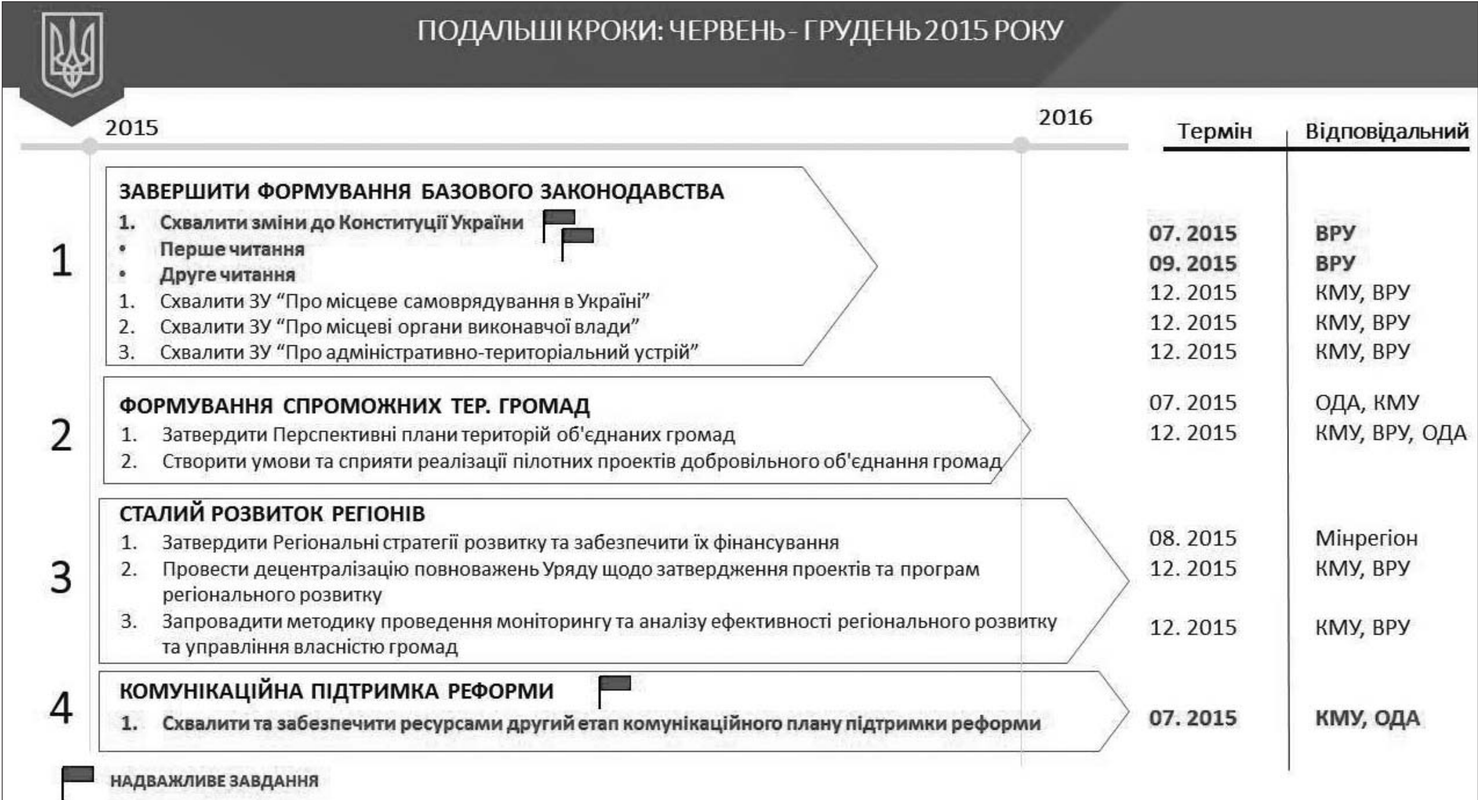
У складі споруд портової частини, що забезпечують відвантаження продуктів на морські танкери, — причальні пристрої для з'єднання берегових і суднових трубопроводів, пересувний портал.

Збільшення одноразового обсягу відвантажень і щорічне збільшення вантажообороту — яскраве свідчення того, що «Еврі» — один із провідних олієналивних терміналів в Україні.

Віктор БОНДАР.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.
Більше фото тут — www golos.com.ua

Олієналивний термінал «Еврі». Резервуарний парк зберігання меляси.

Інфографіка з сайту Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства.

Ніхто не має сумніву, що адміністративно–територіальну реформу треба проводити

Стільки територіальних громад, відповідно до напрацювань робочої групи облдержадміністрації, має бути на Тернопільщині — 26, 30, 35, 37... Але й остання цифра не є остаточною.

Спочатку обговорять

На останньому засіданні сесії обласної ради представники деяких громад доводили: центри мають бути саме у їхніх селах. Скажімо, найбільше територіальних громад передбачається у Тернопільському районі: сам Тернопіль, села Байківці, Великі Гаї, Великі Бірки, Мишковичі, а претендують ще Великий Глибочок та Почапинці. У Чортківському районі центром територіальної громади хочуть стати Колиндяни, у Бучацькому — Золотий Потік, у Шумському — Великі Дедеркали... Обговорення інформації облдержадміністрації про стан підготовки перспективного плану формування територій громад області засвідчило: ніхто не має сумнівів, що адміністративно-територіальну реформу потрібно проводити. Але не всі усвідомлюють, наскільки це відповідально. Адже йдеться передусім про створення умов для розвитку громад, наближення послуг, підвищення якості життя... Для цього мають бути відповідні підрозділи територіальної влади, приміщення, обладнання, зрештою, кваліфіковані кадри. Чи всі претенденти готові до цього?

Одні депутати радили поспішати, бо можна втратити обіцяні субвенції, інші вважають, що такі речі поспіхом робити не можна, адже деякі країни проводили реформу протягом кількох років, а ми хочемо за кілька місяців. Не збігаються позиції й народних депутатів від Тернопільщини, які виступили на сесії. Якщо Роман Заставний («Народний фронт») вважає, що реформа вже перезріла і громади задля свого блага мають швидше визначатися й об'єднуватися, то, на думку Михайла Головка (ВО «Свобода»), адміністративно-територіальна реформа загрожує українському селу подальшою деградацією. І без того занедбане село може постраждати ще більше.

Політичний підтекст у підході до проведення реформи відчувався і у виступах депутатів обласної ради. Після бурхливої дискусії вони вирішили, що облдержадміністрація має оприлюднити графік обговорення перспективного плану формування громад області і висловили намір взяти у ньому участь. «Наступного дня після закінчення обговорення зберемось на окреме пленарне засідання і затвердимо перспективний план формування територій громад області», — запевнив голова обласної ради Василь Хомінець. На тому і зійшлися. Орієнтовно воно може відбутися наприкінці червня.

Ось кілька думок з приводу проведення адміністративно-територіальної реформи.

Сільський голова Байківців, що у Тернопільському районі, керівник асоціації сільських і селищних рад області Анатолій Кулик:

— Ми претендували на те, щоб стати центром громади, і домоглися свого. Байківці — село самодостатнє. Якщо позаторік до бюджету ми отримали 200 тисяч гривень плати за землю, то вже 2014-го — 1,7 мільйона. Але за будь-яким погодженням щодо витрачання коштів треба звертатися до Тернопільської районної ради й облдержадміністрації. Поряд — громади, які самі не можуть дати собі раду. Гадаю, таке об'єднання сприятиме загальному розвитку. У селах будуть старости, депутати представлятимуть їхні інтереси у центрах. Держава утримуватиме медичні й освітні заклади, все інше ляже на плечі громад. Закон прийнято, і там чітко вказано, що маємо робити. Бюджет Байковецької сільської ради, не враховуючи податку на доходи фізичних осіб, становитиме 10 мільйонів гривень. Кожен населений пункт, якому ми пропонуємо об'єднатися з нами, може отримати на свій розвиток два мільйони гривень.

Наталя Станковська, міський голова Скалата (Підволочиський район):

— Упевнена, 90 відсотків депутатів не читали документів щодо проведення реформи, а вона вкрай потрібна. Не є таємницею, що окремі сільські голови бояться втратити насиджені місця і налаштовують людей проти об'єднання. Депутатам також не потрібно втручатися у цей процес, люди самі дадуть собі раду. Фінансування йтиме з Києва пропорційно на кожного жителя, відпаде необхідність перерозподіляти кошти через область та райони.

Оптимісти проти песимістів

Оптимістично щодо реформи налаштовані переважно міські, сільські, селищні голови, котрі мають на своїй території якесь виробництво і є самодостатніми. Скажімо, на території приміської Байковецької сільської ради успішно працює товариство з німецьким капіталом «СЕ Борднетце-Україна», яке постійно нарощує потужності, низка інших підприємств. Але такі приклади на глибоко дотаційній Тернопільщині можна перерахувати на пальцях.

Хоч є громади, причому у глибинці, які самі собі дають раду. Саме вони мали б стати взірцем для наслідування, поширення досвіду, але, схоже, це нікого не цікавить. Скажімо, громада села Лосятин Кременецького району останніми роками бурхливо розвивається. Тут створено чотири кооперативи, громада бере участь у різних конкурсах, міжнародних проектах, отримує гранти. Завдяки розвитку тваринництва, ягідництва селяни мають роботу і пристойну зарплату, менше виїжджають на заробітки за кордон, поліпшується демографічна ситуація, молоді люди залишаються у селі, створюють сім'ї, народжують дітей. Оновили школу, дитячий садок, дбають і про розвиток сіл, які входять до сільради. «Навряд чи нам приділятимуть стільки уваги при приєднанні до Почаївського центру громад, — каже сільський голова Лосятина Надія Залевська. — Та й за кожною довідкою не наїздишся».

— Будь-яке об'єднання має ставити за мету соціально-економічний розвиток відповідних територій, поліпшення якості надання адміністративних та соціальних послуг, а не просто бажання уряду механічно «оптимізувати» видатки, — переконаний голова обласної ради Василь Хомінець.

Суть змін не у перекроюванні меж районів

Водночас відомий український експерт з питань економіки Андрій Новак вважає: суть децентралізації не у перекроюванні меж районів. Яка різниця, скільки буде об'єднань — 25 чи 45, якщо вони не матимуть своїх фінансів? На його думку, справжня суть реформи — у децентралізації податків, щоб більше їх залишалося на місцях, принаймні на рівні 50 на 50. Чи піде на це влада? Попри заяви про децентралізацію щороку відбувається централізація податків. Вважалося, що піку у цьому досягнув уряд Миколи Азарова, коли до центрального бюджету було спрямовано 80 відсотків податків. За законом про державний бюджет на 2015-й до центральної казни має надходити ще більше — 82 відсотки.

«Отак насправді проводиться децентралізація, — пояснює економіст. — Те само стосується дерегуляції. Мають намір ліквідувати непотрібні державні органи, які видають різні дозволи і накладають заборони, а натомість створюють десять нових повноцінних органів. Замість скорочення маємо зростання. Не зменшилася й кількість податків та зборів, їх просто перегрупували. Мало того, вводять нову плату, підвищують податкові ставки. Бізнес задихається, про інвестиції можна тільки мріяти».

Якщо перефразувати відоме прислів'я, можна сказати: перш ніж раз зробити, потрібно сім раз поміркувати. Але часу на роздуми не дають. Схоже на те, що людям кинули кістку, щоб відволікти їх від насущних проблем, а до справжньої децентралізації далеко. Хоча насправді реформи назріли.

Людмила НАКОНЕЧНА.
Тернопільська область.

САМОВРЯДУВАННЯ

Поки що «об'єднання» йде явно згори

Чернігівська обласна рада на позачерговій 25-й сесії зняла з обговорення питання «Про схвалення проекту перспективного плану формування територій громад Чернігівської області». Як з'ясувалося, більшість обранців не були посвячені в цю важливу для регіону справу. Натомість вони підтримали внесений замість нього проект рішення «Про заходи щодо підготовки проекту перспективного плану формування територій громад Чернігівської області».

Власне, проект передбачав формування 59 територіальних громад. Зокрема, 16 — на базі міст, 24 — на базі селищ та 19 сільських. У більшості районів робочі групи запропонували утворити по три-чотири такі об'єднання. Однак у Щорському, Куликівському, Ічнянському, Талалаївському, Срібнянському, Варвинському районах вирішили утворити по одній громаді. Якщо у трьох останніх це сприймається нормально, бо там мало мешканців, то Ічнянщина, наприклад, викликає запитання — адже досить населена та займає велику площу.

— Парафіївка може бути центром другої об'єднаної територіальної громади в Ічнянському районі, — повідомила парафіївський селищний голова, голова обласного відділення Всеукраїнської асоціації сільських і селищних рад Валентина Карпенко. — Та мене навіть не включили у склад районної робочої групи з підготовки перспективного плану формування спроможних територіальних громад. Це все задуми райдержадміністрації об'єднати усі сільради в одну громаду. Але ж треба і думку людей спитати! До Парафіївки хочуть приєднатися жителі Петрушівки, Іваниці. Ми працюємо в цьому плані.

Поки що справді «об'єднання» йде явно згори. «Це все як сніг на голову, — ділиться враженнями вишеньківський сільський голова Володимир Дяченко (Коропський район). — Ми не знаємо чітко, які будуть плюси, у чому виграємо. Ще не проводили ні сесії, ні громадських слухань. Не знаємо ніякої конкретики, а вже село «віднесли» до Коропа».

Згідно зі складеним, але ще не затвердженим, обласним перспективним планом формування територіальних громад с. Красне Бахмацького району повинне підпорядковуватися Батурину. Однак красненський сільський голова Олександр Харченко має щодо цього іншу думку: «Ми розташовані за 15 кілометрів від Конотопа. Багато людей їздять туди на роботу, базар, а не у Бахмач, який за 37 кілометрів від нас. Тут і медобслуговування у рази краще! Ми звернулися до депутатів Сумської облради з проханням підтримати нас у прагненні бути у конотопській громаді. Вони добро на це дали. Тепер таке звернення спрямували до Чернігівської обласної ради».

На думку голови Куликівської райради Юрія Крепосного, поки що у вищезгаданих реформаціях більше запитань, ніж відповідей.

— Ось незрозумілий статус сільського старости, — зазначає він. — Це буде виборна посада чи його призначатимуть? Якщо старосту обиратимуть, то разом із ним голосуватимемо і за депутата?

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 106 (6110)
СЕРЕДА, 17 ЧЕРВНЯ 2015

Станом на першу половину червня, за даними структурних підрозділів соціального захисту населення обласних та Київської міської державних адміністрацій, взято на облік 1 341 560 переселенців, або 1 054 603 родини з Донбасу і Криму. 401 256 сімей звернулися по призначення грошової допомоги, 326 195 з них таку допомогу призначено *(Урядовий портал)*

Дітям героїв АТО з числа мешканців Херсонщини літній відпочинок оплатять з обласного та місцевих бюджетів. Понад 370 таких дітлахів відвідають приморські оздоровчі табори Чорноморського та Азовського узбережжя області з червня по серпень, *передає наш власкор Сергій Яновський*

«Ляльковий театр» звучить майже як пароль

Більше тисячі кілометрів доріг, ночівля на блокпостах, спілкування з людьми, які пережили війну, — ось шлях учасників гуманітарної місії «Церкви Різдва» та благодійної організації «Відкрите серце». Його разом із волонтерами долав і один з авторів цих рядків.

Допомогу постраждалим від бойових дій регіонам Сумщина надає постійно. До збору вантажів долучаються влада, громадські організації, прості мешканці. Адже чужої біди не буває.

Ніч на блокпості

Курс тримаємо на містечко Гірське Луганської області — через Харків, Слов'янськ і Лисичанськ.

Досить розбитий, особливо після Ізюма, шлях, блокпости, перевірка документів. «Ляльковий театр» звучить майже як пароль. Ось, нарешті, й зранений Слов'янськ, який першим пережив удар війни. На полях, усіяних червоними маками, замість хлібів — мінні розтяжки.

Останній блокпост перед Гірським. З 20-ї тут комендантська година. Бійці пояснюють, наскільки небезпечно їхати цією місцевістю в темряві: можна потрапити під обстріл бойовиків чи нарватися на ворожу диверсійну групу. Тож на ніч на запрошення господарів, а переважно тут служать львів'яни, — залишаємося на блокпості.

Четверта година ранку. Приготований бійцями чай із печивом — найсмачніший сніданок у житті. Вручаємо подарунки, листи від сумчан, дитячі малюнки, від яких світлішають обличчя у найсуворіших мужчин. Їх із любов'ю готували учні Сумської загальноосвітньої школи № 6, вихованці недільної школи «Церкви Різдва», члени клубу інвалідів та співробітники п'ятої міської лікарні. Коротке зворушливе прощання, прохання: «Моліться за нас!» — і далі в дорогу.

Ціна прозріння

Десятитисячне Гірське зустрічає погожим ранком. Звідси до одного з найбільш зруйнованих війною українських міст — Первомайська — 12 кілометрів. Із жовтня Гірське — у складі Попаснянського району. Єдине тутешнє підприємство, яке дає роботу мешканцям, — шахта.

У міській раді нас зустрічає заступник міського голови Олексій Невечеря. Відповідаючи на запитання, у формулюваннях досить обережний, каже, вже наслухався погроз від колишніх «господарів», які прийшли під «визвольними» гаслами.

— Ніхто у нас не чекав війни, — розповідає посадовець. — Ще навесні минулого року сепаратисти облаштували тут своє «лігво». Головне їхнє начальство було у Лисичанську, та мацальця запустили в усі навколишні міста. Тут були свої коменданти, «смотрящие». Почали встановлювати власні порядки, закони. Могли у будь-кого забрати майно, автомобіль... «на військові потреби». Вважали, що заможні мають їм сплачувати «данину».

Після липневого наступу української армії бойовики дременули до Первомайська, звідки у лютій злобі обстрілювали мирні об'єкти Гірського. У місті зруйновано більше ста будинків. Сьогодні сепаратисти також час від часу нагадують про себе смертельними «гостинцями».

— Які настрої серед місцевих? Коли російські канали показували київський Майдан із відповідними коментарями, мовляв: на сході створять концтабори, було багато страху, — пригадує Олексій Невечеря. — Але коли натерпілися від цих «хазяїв», а в місто увійшла українська армія, ситуація докорінно змінилася. Всі побачили: наші солдати — справжні захисники, по-доброму ставляться до людей, надають гуманітарну допомогу. Нині потік біженців зменшився. Ми всі сподіваємось, що Україна буде єдиною і мирною, а нині спільними зусиллями і за допомогою благодійних організацій відбудовуємо зруйноване.

Дитину-інваліда носили до підвалу на руках

Очі людей, які зіткнулися з війною віч-на-віч, не забути. Ось родина Резанцевих із Первомайська. Юлія зустріла війну в лікарні Стаханова, де щойно відійшла від наркозу після важкої онкологічної операції.

«Рзплющую очі — у вікні дим, чути вибухи. На календарі 22 червня — символічна дата. Вдома донька Поліна, яка не ходить з дитинства. Як виявилось, під час бомбардувань сусіди носили її у підвал на руках із четвертого поверху», — розповідає жінка.

Коли повернулась додому, ходити не могла, так боліли післяопераційні шви. Донька і собі відмовилась спускатися у сховище, щоб не залишати маму, тож вони просто молилися у квартирі, поки шибки здригалися від вибухів. Згодом родина переїхала до Гірського, чоловік Геннадій влаштувався працювати на шахту. Його зарплата — єдине джерело доходу, адже переоформити пенсію Юлії, допомогу по інвалідності на Полінку не вдалося і досі. Винайняти недороге житло допомогли родичі.

— Знаєте, коли переживеш таке, починаєш дякувати Богу за кожен день, кожну дрібничку, — каже Юлія. — У ці важкі часи по-новому відкрились люди. Так, коли зник будь-який зв'язок і друзі не могли до мене додзвонитися, почали розшукувати через Інтернет. Це так важливо — почути слова підтримки, дізнатися, що дорогі для тебе люди живі й здорові...

Зруйновані «Градами» будинки.

Пенсіонерка Інна Михайлівна Дем'янова врятувалась дивом під час бомбування її будинку. У церкву Гірського її перевіз знайомий Ігор, забравши з-під обстрілу в халаті та домашніх капцях під акомпанемент вибухів. На щастя, тут віряни прийняли її як рідну. Сама ж Інна Михайлівна теж не сидить склавши руки: готує їжу для інших переселенців, наводить лад на території. І, попри все, мріє, що рідний Первомайськ буде звільнений від «еленерівців» і вона зможе повернутися додому.

Крихітні двійнята Діана й Мілана перші півроку свого життя провели під обстрілами у погребі разом із мамою. Наталія Конозова з сином Нікітою та Ірина Данильченко з Ванею — також. Жінки — переселенки з Луганська. На власні очі бачили захоплення сепаратистами обласної адміністрації, прокуратури, мітинги під російським триколором. А згодом — війна, паніка, зляканi діти, відсутність електрики та води, величезні, наче у фільмах про війну, черги на залізничному та автовокзалі — таке з пам'яті не стерти.

«Пригадую, як у касах людей питають, куди ті їхатимуть, а вони у відповідь: куди завгодно, аби лише звідси», — розповідає Ірина. Ще вчора — успішні, благополучні, сьогодні вони називають себе біженцями і не впевнені ні у майбутньому, ні у сьогоднішньому дні. А ще говорять про переоцінку цінностей. У тому ж Луганську тему федералізації спершу сприймали досить позитивно, та побачивши, як представники «нової влади» топчуть українські національні прапори, почали прозрівати.

Свято радості

Виступи лялькового театру «Церкви Різдва» стали для тамтешніх дітей справжнім святом. Простий і зворушливий біблійний сюжет, «перекладений» зрозумілою для малюків мовою, солодощі, ігри — і усмішки юних глядачів, які, попри пережите, вміють щиро радіти життю. «Ви зробили велику справу, — каже Наталія Громова з Гірського. — Для дітей тут немає ніяких свят чи розваг, навіть дитсадок не працює. Що вони бачили — сирі стіни погребів, зруйновані будинки? А зараз така радість від їхніх усмішок, сяючих очей».

Одна з вистав відбулась у Гірській обласній спеціальній школі-інтернаті. Тут навчаються діти з інвалідністю, зокрема, розумово відсталі, а також із неблагополучних сімей, — усього близько ста. Чи не кожну подію в житті їхніх нових друзів — героїв лялькової вистави — вони зустрічали щирими оплесками. «Наші вихованці позбавлені звичних для їхніх ровесників розваг, і ми дуже вдячні сумчанам за ці позитивні емоції», — каже директор закладу Любов Маркова.

Волонтерство як стиль життя

Коли через окупацію Первомайська бойовиками припинились усі виплати, перестали доставлятися продукти, людей охопила паніка — і переселенців, і місцевих. Ще й досі пам'ятають величезні черги з п'ятої ранку за буханкою хліба чи маленькою пляшечкою олії. У ті важкі часи плече сходу підставила вся Україна, сумчани також.

Найактивніші мешканці Гірського й самі стають волонтерами: допомагають і біженцям, і мирним жителям, які змушені залишатися на окупованій території, і бійцям у зоні АТО.

Серед громадських активістів — Любов Григорівна Васильєва. Попри свої 74 роки, майже щодня долає на велосипеді десятки кілометрів. Одним допоможе з оформленням документів, другим привезе продукти...

«Нас підтримують і благодійники з інших регіонів України, і закордонні друзі, — розповідає волонтер Дмитро Ісаєв. — Завдяки їм можемо допомагати дітям, людям з обмеженими фізичними можливостями, передавати продукти немічним старенькими, у яких — ні житла, ні рідних».

У розпал бойових дій на території Гірського Дмитро хотів відправити родину у спокійніше місце, а сам — залишитися тут і служити людям. Проте його дружина Вікторія сказала твердо: «Будемо всі разом». І нині вона для чоловіка — перша помічниця.

Не чекаючи підтримки влади, люди самі створили у Гірському штаб гуманітарної допомоги вимушеним переселенцям: забезпечують харчами, займаються евакуацією, створюють хоча б елементарні побутові умови.

Серед глядачів — маленькі сироти

Наступний виступ лялькового театру — у Лисичанську. Серед глядачів — місцеві діти, переселенці, юні вихованці дитячого притулку **(на знімку вгорі)**. Тут є діти, які стали сиротами двічі — вперше, коли їх покинули рідні батьки, а вдруге — коли прийомні віддали їх назад у притулок після початку бойових дій.

Спілкуємось із людьми, і знов ті самі історії: захоплення міста сепаратистами, новий окупаційний «орднунг», «віджим» автівок, пограбовані банки, зруйновані обстрілами багатоповерхівки, тяжкі дні без газу й води. Люди кажуть — ставши «ополченцями» і отримавши зброю, їхні ж земляки почали перетворюватись на бандитів, які скрізь сіяли смерть і сльози.

Відступаючи, сепаратисти залишили безліч пасток-розтяжок і мін, на яких гинуть мирні люди. На щастя, після приходу української армії життя почало входити у більш-менш звичну колію.

...Повертаємось додому, зберігши у своїх серцях біль і радість людей, які стали по-справжньому близькими за ці кілька днів. По-новому усвідомивши цінність миру і подвиг тих, хто захищає наш спокій.

Ірина ВЕРТІКОВА, Іван ЗАГУРСЬКИЙ.

Суми—Слов'янськ—Лисичанськ—Гірське—Суми.

Фото Ірини ВЕРТІКОВОЇ.

Голодні черги у «визволених» містах.

Ставши «ополченцями» і отримавши зброю, їхні ж земляки почали перетворюватись на бандитів

«Кіборги» здолали бюрократію

Триста бійців 93-ї окремої моторизованої бригади, які брали участь в боях у донецькому аеропорту і його околицях — у селах Піски, Спартак, Опитне — одержали статус учасника бойових дій. За словами офіцерів і активістів правозахисної групи «Січ», щоб одержати статус кожному воїнові необхідно зібрати п'ятнадцять офіційних довідок.

— Про наше ставлення до бійців, які воюють на Донбасі, нехай свідчать не красиві слова, а реальні вчинки, — розповів під час вручення посвідчень народний депутат України, співзасновник групи «Січ» Андрій Денисенко. — На жаль, у високих владних кабінетах війна взагалі не відчувається, і наша держава поки що не може повністю захистити ваші права. Більше того, крім бюрократичної тяганини, ми бачимо й переслідування українських добровольців і армійців, які захищають Україну від агресії.

Так, за даними народного депутата, зараз у СІЗО Маріуполя утримується кілька десятків українських бійців. Хлопці можуть сидіти, наприклад, за те, що підстрелили ворожих коректувальників у нейтральній смузі, які проживають на підконтрольній Україні території.

— Їхні родичі, знаючи або не знаючи про їхню діяльність, звертаються в міліцію. Знаходять свідків і так з'являється справа, — додав Андрій Денисенко. — Однак тут, у прифронтовій зоні, де путінській ідеї Новоросії дали рішучу відсіч і зламали хребет, дозвольте вам подякувати й висловити глибоку повагу.

Під час вручення було зазначено, що, незважаючи на історичний шанс на відновлення української армії як повнофункціонального державного інституту й широкий волонтерський рух, офіційне визнання заслуг українського воїна перед державою залишається чи не найголовнішою проблемою для армії.

— Для того щоб солдат одержав посвідчення учасника бойових дій, необхідно пройти всю армійську ієрархічну вертикаль. Отримати документи, які б свідчили про перебування конкретної бригади, конкретних її підрозділів і конкретних осіб не тільки в зоні АТО, але й у зоні реальних бойових дій, —сказав директор групи «Січ» Дмитро Рева. — Необхідно отримати, завізувати в різних органах і здати, куди слід, п'ятнадцять офіційних довідок.

За словами бійців, самостійно займатися всім цим у них фізично немає можливості.

Народний депутат А. Денисенко (праворуч) у Будинку офіцерів у смт Черкаське під час вручення посвідчень.

— Нам просто ніколи займатися юридичними й бюрократичними справами. Коли це робити? Перебуваючи на фронті? У військовій частині? Або в короткій відпустці вдома? — розмірковує боєць Володимир. — Звичайно, це справа офіцерів, однак і в них теж є свої завдання в штабах. Це й матеріальне забезпечення бригади й усіх її підрозділів усім необхідним, навчання солдатів, новобранців, різноманітні звіти, рапорти та інше. Ми щодня доводимо, що в нас є наснага стримувати й протистояти глобальному військовому табору, на який росіяни перетворили окуповані території Донбасу. Хотілося, щоб і держава виконувала свої обов'язки.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Фото надане інформцентром групи «Січ».

ДОВІДКА

Посвідчення УБД передбачає бійцями численні пільги для бійців, наприклад, безплатне одержання ліків, безплатне забезпечення санаторно-курортним лікуванням, 75-процентна знижка плати за користування житлом, безплатний проїзд у транспорті тощо.

КОМЕНТАР ЮРИСТА

На сьогодні нормативним актом, що регламентує процедуру оформлення статусу учасника бойових дій, є Порядок надання статусу учасника бойових дій особам, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України і брали безпосередню участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, затверджений Постановою КМУ від 20 серпня 2015 року за № 413.

Командири військових частин у місячний строк після завершення особами виконання завдань антитерористичної операції в районах її проведення зобов'язані надати на розгляд відповідних комісій документи, що посвідчують участь бійців в антитерористичній операції.

Обов'язок оформлення та подання таких документів покладається на командира військової частини, хоча бійці можуть зробити це самостійно, коли повертаються на ротацію, під час відпустки. Вважається, що вони виконали бойове завдання, тому мають право на отримання відповідного посвідчення.

Серед обов'язкових документів, які необхідно подати для оформлення статусу учасника бойових дій, такі:

1. Довідка учасника АТО (видається в стройовій частині).

2. Витяг з наказу по стройовій частині про прибуття до військової частини для виконання завдань АТО.

3. Витяг з наказу по стройовій частині про вибуття з військової частини після виконання завдань АТО.

4. Витяг з наказу по стройовій частині керівника Антитерористичного центру (командира сектору) про прибуття та виконання завдань АТО.

5. Витяг з наказу по стройовій частині керівника Антитерористичного центру (командира сектору) про вибуття до місця постійної дислокації.

6. Завірена копія першої сторінки паспорта.

7. Згода на обробку персональних даних.

Оскільки законодавством не передбачена імперативна вимога щодо терміну перебування в зоні проведення антитерористичної операції, то для оформлення статусу учасника бойових дій достатньо документально підтвердженого навіть одного дня, коли боєць виконував військове завдання.

Що стосується добровольчих батальйонів, в газеті «Голос України» за 22 травня 2015 року був опублікований Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» щодо статусу осіб, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України». Він дає змогу оформити статус учасника бойових дій особам, які брали участь в антитерористичній операції у складі добровольчих формувань територіальної оборони. Проте важливою умовою є те, що в подальшому такі добровольчі формування увійшли до складу Збройних Сил України, Міністерства внутрішніх справ України, Національної гвардії України та інших військових формувань чи правоохоронних органів. Зазначений закон набирає чинності 22 червня 2015 року, відповідно найближчим часом Кабінет Міністрів має уточнити порядок оформлення статусу учасника бойових дій таким бійцям.

Наталя ТИТАРЕНКО.

Зі шпиталю — на весілля

Перед поверненням на фронт поранений військовий санітар отримав три дні на сімейне щастя

Весь Херсон святкував весілля санітара 93-ї бригади ЗСУ Веніаміна Куликова та його коханої — волонтерки Тетяни. Рік тому Веніамін пішов на східний фронт добровольцем, а херсонські волонтери збирали йому гроші на бронежилет. Потім були нові посилки на фронт, які допомагала збирати синьоока білявка Тетяна. І, звичайно ж, нові, хоч і нечасті, зустрічі, з яких і зародилося справжнє кохання. За рік у пари знайшлася донечка Настя, і щасливі батьки вирішили побратися. Та треба було вийти з бою, аби взяти шлюб. А бій не відпускав: підрозділ, де Веніамін служить санітаром (в нього і позивний «Санітар»), стояв під Трьохізбенкою на Луганщині, а там гуркотить день і ніч аж з минулого літа.

Втім, «Санітар» про весілля мріяв і навіть домовився із бойовим побратимом, що той буде свідком на церемонії. Та не судилося: у червневих боях поранило й побратима, і самого Веніаміна — перший опинився у харківському шпиталі, а другий — у миколаївському, із осколками міни у спині. Там херсонець і зрозумів: далі тягнути не можна. Отримав відпустку на три дні і мерщій гайнув до коханої. Все до урочистостей «у пожежному порядку» готували ті ж волонтери: купили нареченому нову камуфляжку та ще й цілий хор для вітшування молодих «мобілізували». У РАЦСі щаслива наречена посміхалася, а коли гадала, що ніхто не побачить, крадькома змахувала сльозу. Адже весь медовий місяць для пари вклався у два дні, а далі — знову прощання на залізничному вокзалі, і знову голову родини чекає передова.

Гостей на укладання шлюбу Веніаміна й Тетяни Куликових до Дніпровського РАЦСу Херсона прийшло чимало — просторе приміщення всіх не вмістило. Щойно відлунав марш Мендельсона, і всі кинулися до молодят: хто тиснув Веніаміну руку, хто вітав та називав героєм. Але такі компліменти «Санітар», який іще не досить оклигав від рани, обривав жорстко: «Я не герой. Герої — ті, хто в землі, хто поліг за нашу волю».

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

ТУРБОТА

Часточка тепла для майбутнього Донбасу

На Донбасі допомоги сьогодні потребують різні категорії громадян, особливо — діти. Є серед них ті, хто постраждав від воєнного Молоху, який безжалісно знищує все та ламає сім'ї й долі. А є такі, кому допомога потрібна завжди. Серед них — вихованці комунального закладу «Центр соціально-психологічної реабілітації дітей в м. Слов'янську Донецької області».

Нещодавно допомогти вихованцям слов'янського центру реабілітації дітей вирішив український офіцер — полковник Олександр Житник, який бував у цій дитячій установі, коли керував групою координації цивільно-військового співробітництва при штабі АТО. Зібравши вдома дитячі речі та іграшки, він вирішив переслати їх на Донеччину, ну, а нинішній начальник групи координації ЦВС полковник Іван Зінько зустрів посилку й відвіз її адресату — дітям центру реабілітації.

Директор центру соціально-психологічної реабілітації дітей Олена Новосьолова розповідає, що, звичайно, у наш непростий час проблем у закладі вистачає. На тлі загального лиха, що спіткало Донбас через російську агресію, вони можуть здаватися дрібними й недостатніми уваги, проте для невеличкого колективу центру й вони є непідйомними й складними. Найменша з них, яку міг би вирішити, допомігши дітям, і бізнесмен середньої руки, — це накриття від сонця та дощу дитячого ігрового майданчику — шатер, тент чи бодай велика парасоля...

Нині у центрі перебуває 30 дітей віком від 3 до 18 років. Це — діти, які потрапили у складні життєві ситуації. У багатьох із них — психіатричні діагнози, проблеми з поведінкою тощо. Та більшість із них об'єднує одне: неблагополучні сім'ї. Чимало з них проживають у центрі за рішенням суду про позбавлення їхніх батьків батьківських прав, і для таких дітей фахівці шукають нові сім'ї.

— Нерідко буває, що дитина — переважно такі проблеми ми маємо з підлітками — опинившись у новій, здоровій родині, забуває про те, що ще недавно вона палила, вживала алкоголь та взагалі поводилася неприпустимо. Були випадки, коли, підрісши, такі діти приходили до нас у центр та дякували, — розповіла Олена Валентинівна, яка, перш ніж очолити заклад, протягом багатьох років працювала тут психологом.

Є у центрі діти не лише з проблемних сімей. Так, один хлопчик із Горлівки (а тут діти з усіх районів Донбасу) опинився тут через те, що його мати, поїхавши вже досить давно на заробітки до Туреччини, залишила сина на бабусю, а старенька раптом захворіла. Тож поки вона одужує, дитиною опікуються вихователі центру.

Наприкінці зустрічі з представниками Збройних Сил України директор центру подякувала військовим за турботу, а полковник Іван Зінько запевнив її в тому, що й нинішня ротація групи координації цивільно-військового співробітництва при штабі АТО не забуватиме про її вихованців.

Олексій ТРИГУБ (із зони АТО).
Фото автора.

РЕГІОН: ЛУГАНЩИНА

Населення вчать довіряти людині з рушницею

Українські військові допомагають місцевим жителям

Нині мало хто замислюється над тим, яке психологічне навантаження приносить у суспільство озброєна людина. А тим часом нинішня ситуація на Донбасі показує, що стосунки військових і населення складаються дуже важко. Сторони бояться одне одного й одне одному не довіряють. Для жителя Донбасу людина з рушницею часто асоціюється з особистими матеріальними негараздами, небезпекою для життя, а військові, у свою чергу, розказують про підлість і зрадництво з боку мирного населення. Ідеться, зокрема, про корегувальників бойовиків з боку жителів прифронтових населених пунктів. Згадують і банку меду з вибухівкою, що як частування вручив українським військовим один літній мешканець Станиці Луганської.

Особлива напруженість у цих взаємовідносинах була влітку минулого року. Скажімо, в Северодонецьку, Рубіжному і Лисичанську до їхнього визволення від бойовиків «ЛНР» якийсь період не працювали українські телеканали і радіо, не виходили газети, і цей інформаційний вакуум заповнювали російські ЗМІ. Вони представляли українського військового як мародера і бандита, здатного загубити життя будь-якої людини. Хоч як боляче про це говорити, але багато людей вірили російським фейкам, незважаючи на їхню абсурдність, і продовжують вірити сьогодні. Логіка цього явища проста: російська пропаганда розрахована насамперед на слабку людську психіку. Житель Донбасу втомився від війни, від поневірянь і розрухи й винуватцем свого горя, своєї особистої трагедії готовий оголосити кожного, хто так чи інакше задіяний у військовому конфлікті на Донбасі. Що тут можна цьому протиставити? Теоретично на це запитання відповісти легко. Важче на практиці, коли зі складністю взаємовідносин військових і населення зіштовхуєшся в реальній площині.

У Сєвєродонецьку військових багато. Одних городян цей факт заспокоює, оскільки вони бачать у цьому запоруку міцної й надійної обороноздатності міста. Інших напружує, тому що військова форма викликає асоціації тривоги і якоїсь злості на людину з рушницею. Громадські працівники міста задумалися над такою ситуацією. Як зробити так, щоб військові відчули увагу й турботу городян, а городяни перестали їх боятися. Тоді й виникла ідея проекту «Військові і місто». Завдання ставиться таке — об'єднати зусилля у розв'язанні проблем і міста, і військових підрозділів. Наприклад, військовослужбовці активно відгукнулися на пропозицію громадськості взяти участь у суботнику із благоустрою міського скверу, в акції «Допоможи бабусі» із заготівлі на зиму дров старенькими села Боровське. Тобто з боку військових є прагнення змінити якість своїх стосунків із населенням, однак мешканці на такий контакт ідуть не завжди й від допомоги українських бійців часто відмовляються. Особливо в сільських районах. Чому?

Бійці допомагають облаштувати дитячу пісочницю в екопарку Сєвєродонецька в рамках проекту «Військові і місто».

— Бояться, — пояснює активістка Валентина Агафонова. — Люди не впевнені у стабільності ситуації, поки на лінії розмежування тривають бої. Вони бояться, що знову зміниться влада, їхній населений пункт опиниться під бойовиками, і тоді за зв'язок з українськими військовими доведеться відповідати своїм життям. Доходить до абсурду, коли люди остерігаються навіть пустити українського бійця у свій двір, не кажучи вже про те, щоб він надав якусь допомогу. Скажімо, скопав або просапав город, нарубав дров тощо. Така поведінка, звісно, властива не всім, але трапляється. Що ж стосується бійців, то вони з великим задоволенням допомагають населенню. Їм теж набридла війна, військова форма, вони нудьгують за домашньою роботою, за своїми дітьми, тому в години затишшя шукають собі звичні в цивільному житті заняття.

Як один з активістів української миротворчої школи, Валентина Агафонова разом з іншими громадськими працівниками часто буває у військових підрозділах і всіляко намагається наладити зв'язок населення з бійцями. Для цього було організовано турніри з настільного тенісу та футболу. На прохання військових громадські працівники привозять для перегляду улюблені кінокартини й навіть «мультики».

— Спочатку прохання привезти мультиплікаційні фільми нас здивувало,- розповідає Валентина, — але потім ми зрозуміли: ці суворі чоловіки хочуть відволіктися від війни, повернутися в той час, коли в тихій домашній обстановці вони сиділи біля телевізора зі своїми дітьми й разом із ними сміялися над діями «мультяшних» героїв. У важких умовах бойових дій це свого роду реабілітація. Солдати кажуть, що після перегляду мультфільмів їм уже не потрібен психолог.

Сьогодні сєвєродонецькі громадські працівники збирають для військових спортивний інвентар — волейбольні сітки, тенісні столи, м'ячі, а також різну електротехніку — дрилі, пилки тощо. На солдата, що грає у футбол або виготовляє лавку, набагато приємніше дивитися, ніж на стріляючого з окопів.

Фото надано автором.

Корегувальниками вогню іноді стають підлітки

Інформатор, якого затримали співробітники СБУ, здивував навіть бувалих оперативників. Пособником терористів виявився учень десятого класу. На запитання, навіщо він це робив, підліток відповів, що сприймав те, що відбувалося, просто як гру. Але чи так це насправді?

На цього хлопчика оперативники вийшли випадково. Вони працювали стосовно інформатора, котрий поставляв «козакам» відомості про українські військові позиції в Гірському, Золотому і Попасній, і звернули увагу на одного тінейджера з невеликого села поблизу Попасної. Постеживши за хлопцем, оперативники переконалися, що той збирав військову інформацію й передавав її через соціальні мережі й телефоном.

— Людина, в якої Артем (ім'я змінено. — **Ред.**) був на зв'язку, є бійцем «1-го полку Козачої Національної Гвардії Великого Війська Донського імені Платова», простіше кажучи, бойовиком банди Дрьомова, що контролює Кіровськ і прилеглі міста, — розповідає співробітник Управління СБУ в Луганській області Михайло Р. — Він навчив Артема методів конспірації та зв'язку. Залишав йому гроші у схованках — приблизно по 300 гривень за один раз і повідомляв, що схованка, мовляв, під таким-то сірим каменем ліворуч від зеленого паркану. Хлопець знаходив закладку, купував сім-карти, щось залишав собі. Передавав повідомлення й карту викидав. За тиждень міняв до восьми карт, а за період із січня по червень — мабуть, десь 40. До того ж власного телефону з бідності в хлопця не було, тому йому доводилося користуватися мобілками мами-вчительки та рідного дядька. Родичі йому не відмовляли, оскільки навіть не підозрювали, що Артем потай міг займатися таким справами.

Підліток, що бродив околицями села, жодних підозр в українських військових не викликав. Більше того, його навіть запрошували пограти у футбол. Він приходив до військових у гості, спілкувався з ними, а потім телефоном або по Інтернету повідомляв своєму «новому товаришеві» про все побачене й почуте. Про розташування й переміщення українських армійських підрозділів і військової техніки, про будівництво українських фортифікаційних споруд, понтонних мостів, взводних опорних пунктів, дислокацію особового складу Збройних Сил України. Іноді Артем виступав і як корегувальник вогню.

— На підставі його даних бойовики обстрілювали українські позиції, — пояснює Михайло. — Поцілювало, звісно, і по населених пунктах. Після обстрілу він виходив на вулицю й прислухався до розмов місцевих жителів, які обговорювали, куди саме поцілили снаряди, а потім передзвонював «дядькові». На підставі його інформації сепаратисти корегували напрямок вогню.

А якось, після того, як Артем передав чергове повідомлення, бойовики з Кіровська обстріляли його рідне село, зруйнували кілька житлових будинків. Хлопець затурбувався й засумнівався у правильності своїх учинків. Щоб заспокоїти свою совість, він запитав у «дядька», навіщо «ополченці» обстріляли його село? Той відповів, що це справа рук «київської хунти». І Артем йому повірив, сумніви вляглися.

У середині травня співробітники СБУ, що мали на руках уже досить доказів злочинної діяльності Артема, затримали його й повідомили про підозру в сприянні діяльності терористичної організації. Сьогодні хлопець утримується під вартою. Родина подала апеляцію, але з урахуванням того, що йому інкримінується особливо тяжкий злочин — сприяння терористичній організації, — Луганський апеляційний суд залишив це рішення в силі. Слідство у справі триває.

Коментуючи цей випадок, співробітники СБУ відзначають, що батькам сьогодні варто бути дуже пильними й контролювати, з ким і з якого приводу спілкуються їхні діти, в тому числі в соціальних мережах. Терористи активно й підступно використовують для своїх злочинних цілей неповнолітніх, які повною мірою не усвідомлюють, чим обернуться їхні вчинки. Особливо це стосується жителів населених пунктів, що перебувають у прифронтовій зоні. Підлітки з родин, що не мають постійних прибутків, із напруженою війною психікою, з юнацькою схильністю до радикалізму й ризику — податливий матеріал для терористів, що потребують витратного людського матеріалу. Наприклад, у квітні бійці одного з добровольчих батальйонів затримали чотирьох підлітків із Щастя, які займалися розмінуванням — знімали сигнальні розтяжки, залишені українськими військовими. Навіщо вони це робили? Щоб безперешкодно пройшла розвідувально-диверсійна група? До речі, одного з них уже затримували за те, що він різав покришки на машинах ЗСУ. Хлопці зізналися, що за роботу бойовики обіцяли дати по 300 гривень. Непоодинокі випадки, коли терористи використовують підлітків, щоб ті розставляли фугаси. Ціна питання — від 20 доларів. Деякі погоджуються, не усвідомлюючи того, що займаються небезпечною і злочинною справою, яка може згубити їхнє життя.

Знання у віртуальному просторі

«Електронний університет» у сучасних умовах — рятівне коло для студентів

Луганський національний університет імені Тараса Шевченка, який сьогодні базується в Старобільську, створив власну платформу — «Електронний університет». За допомогою цієї технології студенти з віддалених населених пунктів не лише України, а й усього світу зможуть готуватися до лекцій, здавати іспити, отримувати різну інформацію. Проректор із науково-педагогічної роботи університету Олександр Меняйленко підкреслює, що інноваційну платформу не варто порівнювати з дистанційною формою навчання. Ідеться про зовсім нову технологію, що діє за принципом «усі й звідусіль».

У ЛНУ кажуть, що розроблений «Електронний університет» в умовах ведення воєнних дій — рятівне коло для студентів-випускників. Багато хто не може дістатися до екзаменаційних пунктів. Виш розв'язав цю проблему. «Гарантувати безпеку студентам — першочергова мета університету на сьогоднішній день. Ми розвиваємося в умовах війни й повинні випробувати всі доступні й ефективні методи, що дають змогу надавати продуктивне навчання й випускати кваліфікованих фахівців», — зазначає директор Інституту історії, міжнародних відносин і соціально-політичних наук ЛНУ Леонід Ваховський.

Студенти, котрі здали іспити в «Електронному університеті», радіють зручному й доволі легкому використанню інформаційної системи. Водночас жартують, що вдома здавати іспити не так страшно. Студентка 5-го курсу Інституту економіки та бізнесу Ганна Волкова розповідає: «Я не могла добратися з Луганська до Кременної й дуже переживала про держіспити. І я не одна така. В університеті нас заспокоїли. Сказали, мовляв, для таких студентів є можливість пройти тести в режимі онлайн. Ми здали іспити швидко й без труднощів, хоча й хвилювалися». Викладачі теж підкреслюють перевагу «Електронного університету»: здача іспитів у таких умовах — те саме, що студенти приходять в аудиторію. За словами директора Інституту педагогіки і психології Олени Караман, університет урахував усі вимоги до такої форми проведення державних іспитів і досяг мети: студенти й викладачі швидко пристосувалися до роботи у віртуальному середовищі.

Матеріали підготував наш власкор Павло ВОРОНЦОВ

Ліки від страху

Другий фронт проти пліткарів та сепаратистських провокаторів відкрили у Маріуполі

Аби не накликати біди

Як це воно — жити поруч із війною? Рік боїв змінив навіть теми обивательських пліток. Замість звичних, як саме життя, теревень про те, як сусідська Маня вийшла заміж, а Петро до Туреччини з чужою кралею подався, у магазинах та на пляжі можна почути цілком спокійні розмови, коли чекати гуманітарні будматеріали на ремонт розтрощеної снарядом квартири, чому підірвався катер прикордонників і чи «гупало» сьогодні зранку на фронті. Виявляється, до війни можна звикнути, загнавши свої страхи глибоко у підсвідомість. Але від того вони не зникають і час від часу нагадують про себе.

Про страхи земляків краще за інших знає 40-річний волонтер Олексій Олексєєнко, котрий допомагав організувати першу допомогу, обігріти й нагодувати мешканців розтрощеного 24 січня реактивними системами залпового вогню мікрорайону «Східний». Про ті події йому й зараз нагадує медаль «За порятунок життя» від Президента України — і біль пам'яті.

— Я сам живу на «Східному». У день обстрілу вся моя родина — дружина, донька й син — були вдома. За двадцять метрів від нашої багатоповерхівки упав та розірвався снаряд з «Граду». Осколки пошматували вікно в дитячій кімнаті, звідки буквально в останню секунду встигла вийти донька. Тож я перевіз жінку й дітей до батьків, а сам повернувся до мікрорайону. Біля єдиного на «Східному» православного храму вже напинали намет, звозили харчі, ліки, хоча поблизу багато що палало. З іншими волонтерами подався в обхід пошкоджених квартир, аби опитати господарів, чи не потрібна допомога в евакуації до лікарні, вода та їжа. І тоді був вражений: дзвониш чи стукаєш до такої квартири і знаєш, що там є люди. Але звідти ніхто не виходить і не озивається — старі й малі принишкли по кутках в очікуванні нового обстрілу. Не хочуть поворухнутися, аби не накликати на голови смерть. І лише наступного дня згорьовані, голодні та налякані родини потяглися до нашого намету. У той день ми допомогли трьом тисячам маріупольців, — розповідає Олексій Олексєєнко.

Про «п'яту колону»

Ще один жах Маріуполя — побоювання того, що тебе й рідне місто будь-якої миті може зрадити людина, котру ти вважав щирим другом і з котрою ділився найпотаємнішим. Згадкою про таку зраду й нині є обгорілі скелети будівель міліції та міськради. Одні їх відбивали у терористів, інші сприяли новим захопленням. Одні бійці наклали головами під час штурмів (на честь шістьох загиблих героїв уже встановили меморіальну дошку), інші «зливали» сепарам інформацію і після повернення в Маріуполь українських військ повтікали до захопленого російськими танками Новоазовська, дехто навіть устиг обійняти керівні посади у тамтешній «адміністрації».

— Я досі не розумію, чому тоді більшість зайд випустили з міста і кому така «гуманітарна акція була потрібна? Адже з триста окупантів просто втекли морем, залишивши оборонятися тих, кого не шкода. Вони всі купчилися на залізничному вокзалі, очікуючи підходу суден. Може, якби тоді їх перестріляли, наче скажених псів, сьогодні лінія фронту була б подалі від Маріуполя, — розмірковує Льоха — мобілізований сержант-прикордонник з приміського селища Ялта Першотравневого району. — А так у нас з дружиною квартира на околиці, і кожного ранку жінку будить «бабах» із Широкиного.

— Чи є в нашому місті «п'ята колона» сепаратистів? Безумовно, є! — погоджується міський голова Маріуполя Юрій Хотлубей. — На святкування 9 травня «проявилися» півтора десятка осіб, котрі знову зібралися біля згорілої міліцейської будівлі, демонстративно вигукували провокаційні гасла та намагалися запустити в небо чорні повітряні кульки. Ми попросили СБУ встановити особи провокаторів і розібратися з ними. Є й таке явище, як побутовий сепаратизм, коли сміливості вистачає лише на розмальовування стін провокаційними написами.

У існуванні цих провокаторів пересвідчився на власні очі, коли прийшов до меморіалу загиблим на мікрорайоні «Східний». Люди несли туди квіти, приходили й просто постояти у смутку, згадати рідних та близьких, котрі не пережили того обстрілу. Щойно зібралася величенька група, як біля неї, наче потороча якась, вигулькнув дядько з палицею і повчальним тоном почав плескати язиком: мовляв, усі біди Маріуполя від того, що «Америка хоче знищити Росію». І далі — точнісінько за текстом пропагандистських телеканалів Кремля. Та прикметною була реакція городян: вони відверталися, дехто кривився, наче середа на п'ятницю, але ніхто не зважувався поставити патякало на місце. До речі, це типова реакція багатьох городян: їх від «руського миру» верне, але вибухи за містом щодня нагадують — ворог близько. Він може повернутися і звести рахунки з патріотами: ті, хто донесе, знайдуться.

Волонтер Олексій Олексєєнко медаль за порятунок життів носить із гордістю.

Правда й оперативність долають чутки

Провокатори пильно стежать за всім, що відбувається у Маріуполі, і на кожну подію відгукуються черговим залпом — тільки не «Градів», а зловмисних чуток. Щойно терористи поцілили у водонапірну башту, і воду відключили для її термінового ремонту, одразу йде поголос: це українські війська спеціально псують життя Маріуполю, бо хочуть спустошити місто. Запізнилося держбюджетне фінансування для відновлення зруйнованих ракетними залпами квартир і будинків — знову повзуть чутки: буцімто місто вирішили перетворити на випалену землю. У простих людей від цього опускаються руки, а дехто навіть свої помешкання не поспішає доводити до ладу: мовляв, для чого працювати, якщо завтра артилерія та міномети знову все на друзки рознесуть?

«Ліками» від цих страхів є правда і тільки правда, вважають маріупольські журналісти. Але правду потрібно доносити якомога оперативніше, випереджаючи провокаторів.

— Ще під час захоплення міста ми впровадили практику видання спецвипусків. Коли в центрі Маріуполя порядкували проросійські сили, зробили два такі спецвипуски про те, що несе нам «русскій мір». Для сепаратистів вони були дошкульним ударом: СБУ тричі повідомляло про те, що готується наліт на редакцію, і в ті дні доводилося її закривати, а працівників розпускати по домівках. В мене у службовому кабінеті і досі бронежилет напохваті, — зауважує редактор міської газети «Приазовский рабочий» Микола Токарський.

— Спецвипусками ми й зараз відповідаємо на виклики сьогодення. Хоча сепаратисти й самі добре «попрацювали» над тим, аби люди розібралися, «хто є ху». Кровопролитний обстріл мікрорайону «Східний» із сотнею жертв допоміг вивітрити мізки від кремлівських побрехеньок. Дехто, правда, досі стверджує, що стріляли від українських блокпостів, хоча саме положення ракет, що не вибухнули, недвозначно вказувало: стріляли з боку окупованого Новоазовського району. Та недарма кажуть: деякі люди вірять у те, в що їм дуже хочеться повірити.

Для кожного очищення відбувається по-своєму: одні малюють картини, втілюючи свої мрії про мир, і приносять їх до стін зруйнованої міськради. Інші беруться спільно виготовляти жовто-блакитні прапори й виходять із ними святкувати річницю визволення Маріуполя від проросійських зайд із автоматами. Маріуполь мріє про мир і бачить своє майбутнє тільки з Україною.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсон — Маріуполь — Сартана — Херсон.

Фото автора.

Зруйнована будівля міліції Маріуполя.

У НОМЕР

Плюс на мінус?

У Генштабі РФ розробляють воєнний план, у Мінську — мирний

Учора топ-новиною інформпростору став секретний робочий план Генштабу РФ із захоплення Лівобережної України. Цей документ оприлюднив у своєму блозі на Цензор. НЕТ народний депутат Антон Геращенко. Прожекти з російської окупації України до Дніпра викладено у документі «Доповідь рішення на застосування угруповання військ «Північ» у спеціальній операції», що має гриф «абсолютно секретно» і в Пояснювальній записці до цього плану, які опубліковані на сайті «Миротворець». За словами Геращенка, секретні папірці з описом плану захоплення частини території нашої країни вдалося одержати завдяки багатоходовоï спеціальної операції. Презентація плану відбулася в Санкт-Петербурзі на початку квітня цього року в штабі Західного військового округу.

Згідно із цим циркуляром, на захоплення всієї Лівобережної України приділяється всього 15 діб. Мета — швидке захоплення контролю над територією та над комунікаціями. При цьому бліцкригу ворог не планує захоплювати великі міста й обласні центри. Відповідно до плану, батальйонно-тактичні групи регулярної російської армії, об'єднані в групу військ «Північ», мають вторгнутися на нашу землю за двома напрямами: спочатку в Харківську та Донецьку області, потім у Полтавську, Київську та Чернігівську. Вторгнення збираються маскувати під наступ «ополченців» «ЛНР»/«ДНР», які накопили сили і хочуть відновити конституційний лад в Україні без повернення Януковича, — відзначає у своєму коментарі Антон Геращенко.

Аналогічний план розроблений командуванням Південного військового округу РФ. Мета Південної групи військ — удар на Запоріжжя та Мелітополь через район Бердянська і Маріуполя та вихід до Перекопського перешийку для відкриття сухопутних шляхів сполучення з Кримом.

Крім докладних тактичних ходів у кращих традиціях радянського періоду, у керівництві Генштабу РФ особливе місце відведено інформаційній зброї. Зокрема, передбачається проведення операцій з дискредитації Національної гвардії шляхом «організації фото/відеофіксації сваволі націоналістів проти мирних жителів ЛНР/ДНР». Що, власне, і є особою «міткою» гібридної війни, яку веде Путін.

У цього плану «миролюбних сусідів» немає конкретної дати виконання. Але судячи з оперативних зведень із гарячих точок нашого сходу, противник пробує до нього підготуватися... Вчора, за даними штабу АТО, активні бойові дії велися на широкій ділянці фронту — від Гранітного до Горлівки. Гібриди використовували практично всі наявні в них озброєння — від снайперів до важкої бронетехніки.

За даними розвідки НАТО, російсько-терористичні війська вже найближчим часом можуть відновити наступальні дії на позиції української армії. Про це в інтерв'ю Польському агентству преси заявив Генеральний секретар НАТО Йенс Столтенберг.

«Росія та сепаратисти можуть найближчим часом почати нові атаки в Україні. Це викликає стурбованість. Хочу підкреслити, що дотримання припинення вогню є ключовим для всіх сторін, а будь-яка спроба розширити територію, підконтрольну сепаратистам, буде неприйнятною для міжнародного співтовариства», — зазначив Столтенберг. Але при цьому Генсек Альянсу вважає цілкове виконання положень Мінських домовленостей «єдиним шляхом до миру».

Схоже, іншого формату втихомирення воєнної агресії, що прогресує на сході України, «глибоко стурбовані» на словах наші союзники поки що не знайшли. Хоча мало хто вірить у дипломатичний результат конфлікту, на радикальне його вирішення ніхто йти не хоче. А тому Мінськ продовжує підтримувати ілюзію можливого миру.

Коли верстався цей номер, у столиці Білорусі проходило засідання робочих підгруп у рамках тристоронньої контактної групи. А на 16.00 запланована зустріч учасників тристоронньої контактної групи (Україна—ОБСЄ—Росія) із запрошенням представників так званих «ДНР» і «ЛНР»...

Ольга ВАУЛІНА.

Про що пишуть, що читають і на що сподіваються в окупованому місті

Представники угруповання «ДНР», що незаконно урвали собі шматок території Донецької області, за рік існування так і не змогли примкнути ні до жаданої Росії, ні повернутися в Україну, але й самостійність їм теж тільки сниться. Чи навіється. Зі сторінок підконтрольних інтернет-ресурсів і місцевих газет. На прикладі окупованої Горлівки розглянемо, хто вони, сьогоднішні журналісти, що працюють на «днрівську» владу і розпалюють ненависть і відторгнення від учорашніх земляків, що прийняли проукраїнську позицію.

Порожнім місце не буває

Багато років у Горлівці розвивалися три основні друковані видання — найстарша газета «Кочегарка», муніципальна «Вечерняя Горловка» і «Криминал-Экспресс», згодом перейменована на «Экспресс».

Після захоплення міста проросійськими найманцями й місцевим криміналом редакторам і колективам цих видань довелося виїхати. Когось почали залякувати й схиляти до співпраці із самозваними «мерами», депутатами та ін., хтось самостійно вивіз устаткування, свідомо не бажаючи ставати колабораціоністом.

Однак незабаром інформаційний простір у Горлівці почав заповнюватися. Однією з перших з'явилася група ВКонтакте «Самооборона Горлівки», що збирає багатотисячну армію передплатників із числа шанувальників ДНР.

Будь-які божевільні витівки Ігоря Безлера, лідера горлівських бойовиків, тут сприймали на «ура», коментатори були у захваті від роздачі живих курей з фургона на площі Перемоги з написом «Привет от Беса».

У цій групі оперативно попереджали, з якого напрямку і в якому районі здійснюватимуть обстріл, і найчастіше інформація відповідала дійсності. Це наводило на підозри про узгодженість дій між тими, хто обстрілював різні райони Горлівки, і тими, хто адміністрував «Самооборону...».

Тут не допускають жодної думки на захист української позиції. Такі коментарі чи пости одразу видаляють.

Долі горлівських ЗМІ

Одна з перших у Горлівці перестала виходити газета «Экспресс». Після того, як до редакції серед білого дня вдерлися озброєні люди в балаклавах і під руки вивели редактора з робочого кабінету, кинули в розлютовану юрбу шалених жителів для того, щоб відповів перед «народом» за свою українську позицію, стало зрозуміло, що добром це не закінчиться.

Редактору Олександру Білінському почали надходити дзвінки та смс з погрозами, тому знайомі допомогли оперативно залишити місто, не чекаючи розправи. Незабаром і весь колектив газети з метою безпеки також виїхав з Горлівки.

Потім припинили свій вихід комунальна газета «Вечерняя Горловка» і «Кочегарка».

За словами заступника редактора «Кочегарки», у редакції частими гістьми стали люди з зброєю. Вони приносили матеріали для примусової публікації, погрожували не тільки прикладами, а й розпорядженнями вигаданих депутатів міськради.

Не бажаючи співпрацювати з ними, і спостерігаючи за безчинствами з боку загарбників, які з кожним днем частішали, колектив вирішив припинити випуск і рятувати родини, виїжджаючи за межі міста, оскільки побиття незгодних журналістів і залякування їх близьких стали нормою.

Через рік після закриття газети, на початку травня 2015 року, співробітники цього найстаршого в місті видання були неприємно здивовані, довідавшись, що в Горлівці з'явилася газета з такою само назвою. У заголовку були деякі зміни — з'явилося доповнення «Кочегарка. ДНР».

На сайті офіційної «Кочегарки» з'явилося звернення, що колектив не має до цього випуску жодного відношення.

«Напевно, символічно, що у Всесвітній день свободи преси, у розпорядженні редакції опинилася версія «Кочегарки», випущена в Горлівці без відома редакції. Уважні читачі одразу побачили зміни у вихідних даних газети. «Тепер її «головний редактор» — Данило Каштановський, а в засновниках значаться міська рада і ДП «Горловка-ТВ», — пишуть вони.

У підписі зазначено ім'я онука беззмінного протягом багатьох років редактора «Кочегарки» Едуарда Каштановського. Відкритим залишається питання, чи дійсно 17-літній юнак, що не має відповідної освіти і досвіду роботи в журналістиці, зробив запаморочливу кар'єру і одразу зайняв крісло головреда.

Основну тематику видання становлять новини «ДНР», узяті з Інтернету. Газета зареєстрована в «міністерстві інформації «ДНР» і видрукувана в захопленій «республіканцями» друкарні.

«У черговий раз колектив редакції змушений констатувати — версія «ДНР» до газети «Кочегарка» з 95-літньою історією не має жодного відношення», — запевнили журналісти цього видання на сайті газети.

Комунальне видання газету «Вечерняя Горловка» теж спіткала не найкраща доля.

У відеозверненні на сепаратистському сайті «Горловка. Сегодня» редактор одноіменної газети Руслан Васильев звертається до горлівчан із захопленого приміщення «Вечерней Горловки». До речі, на відео можна побачити співробітників, котрі раніше працювали і у «Вечірці», і в «Кочегарці».

За словами законного редактора «ВГ» Владислава Леошка, у цих виданнях працюють або журналісти, які раніше не змогли досягти успіху в «нормальній, здоровій конкуренції з колегами», а нині користуються чужими медійними брендами і редакційним майном, або взагалі сторонні люди «з вулиці».

До слова, ще недавно в ефірі «Радио Класс», що мало зону покриття Горлівки, Єнакієвого, Донецька та інших близько розташованих міст, журналіст і ведуча ефіру Яна Романова записувала з колегами відеозвернення на підтримку єдності країни. А сьогодні вона журналіст місцевого телеканалу, також захопленого наприкінці травня минулого року, що розповідає про «звірства київської хунти».

Однак для більшості городян, що залишаються жити в окупованому місті й усвідомлюють те, що відбувається, ковток свіжого повітря й альтернативної думки залишається у вигляді інтернет-видань, що продовжують працювати на безпечній території. Незважаючи на те, що їх блокують, городяни знайшли способи обходити блокування «днрівської» влади.

Крім цього, інтернет-співтовариства не дають падати духом землякам. Приміром, одне з таких співтовариств у Фейсбуці кожне повідомлення починає словами «Слава Україні», «Горлівка — це Україна», «Донбас — це Україна», «Ми — переможемо».

І там, за перешкодами і блокпостами, страхом і безвихіддю, обстрілами і щоденними смертями розуміють, вони не самі. І сподіваються на перемогу, здійснюючи свої щоденні маленькі подвиги...

Ганна СВІДЕРСЬКА.

Бійці територіальної оборони зробили вагомий внесок у визволення Донбасу

Про батальйони територіальної оборони України (БТО) відомо небагато. За інформацією Генштабу, їх понад 30. Наприклад, в АТО беруть участь БТО «Айдар» та «Київ». Інші або формуються, або стоять на варті порядку своїх регіонів. Фахівці стверджують: БТО є офіційними «загонами самооборони». Сформовані вони переважно на основі мобілізованих та добровольців. Яке нині завдання виконує новостворена структура, «Голосу України» розповів начальник управління територіальної оборони Головного оперативного управління Генштабу Збройних Сил України полковник Ігор Косяк.

— Ігорю Анатолійовичу, розкажіть, що собою являє територіальна оборона України?

— Це система загальнодержавних військових і спеціальних заходів, що здійснюються в особливий період. Основне завдання — охорона та захист державного кордону, забезпечення умов для надійного функціонування органів державної влади, органів військового управління, охорона та оборона важливих об'єктів і комунікацій, боротьба з диверсійно-розвідувальними силами, іншими озброєними формуваннями агресора тощо. Територіальну оборону на всій території країни організовує Генеральний штаб Збройних Сил України, у зонах відповідальності — оперативні командування, на території областей, у місті Києві — відповідно обласні, Київська міська державні адміністрації. До виконання завдань у межах їх повноважень залучаються Збройні Сили, інші військові формування, утворені відповідно до законів України, органи внутрішніх справ, підрозділи Державної спеціальної служби транспорту та відповідні правоохоронні органи.

— Коли почалося формування батальйонів?

— З початком проведення першої черги мобілізації у травні 2014 року. Генеральним штабом було сформовано понад 30 батальйонів територіальної оборони. Значну допомогу у формуванні підрозділів надали обласні державні адміністрації. На початку свого існування вони залучалися до виконання завдань посилення державного кордону, охорони важливих військових об'єктів.

— Тобто вони не брали участі в бойових діях на Донбасі?

— Розширення масштабів АТО потребувало швидкого посилення угруповання для несення служби на блокпостах, контролю визволених територій. Тому для виконання цих завдань було ухвалено рішення залучити їх до АТО. Це дало змогу вивільнити військові частини ВДВ та механізованих військ для проведення рейдових і наступальних дій у липні-серпні 2014 року. Враховуючи успішне виконання бойових завдань, було ухвалено рішення про переформування їх в окремі мотопіхотні батальйони (ОМПБ) та включення до складу бойових бригад і полків. Станом на кінець 2014 року понад 90% ОМПБ отримали досвід участі в АТО. Значну кількість бійців і командирів представлено до відзначення державними та відомчими нагородами.

— В яких операціях були задіяні ці підрозділи?

— Значний внесок батальйонів територіальної оборони було зроблено у визволення міст Донбасу. Так, протягом серпня-вересня 2014 року за участі 11-го, 24-го, 25-го, 34-го, 37-го, 41-го, 42-го БТО було визволено Дебальцеве, Фащівку, Городище, Адріанопіль, Федорівку та інші населені пункти. Ведення стійкої оборони 17-м БТО на Донецькому напрямку протягом п'яти діб у жовтні 2014 року дало змогу відвести загальновійськові частини (підрозділи), перегрупувати сили і засоби та створити сприятливі умови для нанесення потужного ураження противнику. Ведення оборонних дій протягом 17—22 лютого 2015 року силами військових частин Збройних Сил, серед яких були 25-та ОМПБ, на Дебальцівському напрямку та 13-ї і 42-ї ОМПБ на Вуглегірському напрямку дало змогу здійснити організований відхід основних сил на раніше підготовлені позиції. Активні оборонні дії 20-ї та 22-ї ОМПБ на Донецькому напрямку та 18-ї і 37-ї ОМПБ на Маріупольському напрямку не дають можливості російсько-терористичним угрупованням просунутися вглиб території Донецької області.

— Як проходять підготовку бійці територіальної оборони?

— За рішенням Президента України — Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України протягом травня-червня 2015 року проводиться командно-штабне навчання з територіальної оборони. Головна мета — перевірка реальності спланованих органами військового управління заходів, практичне відпрацювання питань формування, підготовки та виконання завдань за призначенням визначеними до формування військовими частинами територіальної оборони. За результатами навчань буде уточнено призначення військових цих частин. Так, у нинішній структурі стрілецький батальйон виконує завдання охорони й оборони об'єктів і комунікацій, посилення охорони держкордону, боротьби з антидержавними незаконно створеними збройними формуваннями та диверсійно-розвідувальними групами противника. Він може застосовуватися на території своєї області і за її межами.

Загін оборони планують застосовувати лише у межах адміністративно-територіальної одиниці, де його сформовано. Його застосування передбачається для виконання завдань щодо охорони органів місцевої держадміністрації та важливих регіональних об'єктів і комунікацій; забезпечення комендантської служби в районі; участі у боротьбі з диверсійно-розвідувальними силами противника, антидержавними незаконно утвореними збройними формуваннями та мародерами. Крім того, у разі захоплення противником території району загони оборони становитимуть основу руху опору та партизанського руху.

Основним завданням рот охорони військових комісаріатів є охорона будівель військових комісаріатів, а також інших важливих адміністративних об'єктів у населених пунктах.

Інтерв'ю взяв Олександр ПЕКНИЙ.

ФОТОФАКТ

У Болградському районі Одеської області відкрили меморіальну дошку на будівлі школи, у якій навчався десантник Сергій Манулов, котрий загинув у зоні АТО.

На знімку: мати загиблого бійця і народний депутат України Антон Кіссе, який допоміг виготовити меморіальну дошку.

Фото надано Болградською РДА.

Туреччина поінформувала Путіна про проблеми кримських татар

Президент Туреччини Реджеп Тайіп Ердоган, який відвідав Баку в рамках Європейських ігор, провів переговори з президентом Росії Володимиром Путіним.

Перед поверненням до Туреччини він повідомив ЗМІ, що передав Путіну доповідь турецької делегації про проблеми кримських татар на окупованому півострові. Доповідь неофіційна турецька делегація на чолі з професором Зафер Ускюль. Протягом чотириденного візиту на півострів делегація зустрічалася з представниками Меджлісу, громадських організацій, журналістами, духовенством, Ускюль зауважив, що керівництво Криму всіляко перешкоджало роботі делегації. «Було ясно, що вони не бажали, щоб ми зустрічалися з опозиційно налаштованими людьми. Вони не залишали нас ні на хвилину. Нас весь час супроводжували представники керівництва», — розповів він. За словами професора, делегація встановила в Криму безліч порушень прав людини, пов'язаних зі свободою слова, судовими питаннями, освітою, недоторканністю майна та житла. Як повідомляє «Українська правда», головні тези доповіді: «Проблеми з житлом і громадянством», «Татарська мова — офіційна тільки на словах», «Конфісковано майно Меджлісу і фондів», «Заборона на діяльність ЗМІ», «Обшуки будинків, медресе і мечетей», «Розслідування справ про зниклих безвісти та викрадених татар неефективні» тощо.

Медведєву не місце на нашому півострові

МЗС України висловило офіційний протест у зв'язку із відвідуванням прем'єр-міністра РФ Дмитра Медведєва окупованого Росією Криму.

«МЗС України вже неодноразово наголошувало на неприпустимості неузгоджених з українською стороною перебувань російських високих посадових осіб на суверенній території України у її міжнародно визнаних кордонах, яка включає Автономну Республіку Крим, — йдеться у заяві. — Вимоги щодо узгодження візитів ґрунтуються на загальновизнаній міжнародній практиці, в основі якої — безумовна повага до суверенітету інших держав. Перебування Д. Медведєва на території Автономної Республіки Крим є відвертим нехтуванням з боку російської влади державного суверенітету України, свідченням порушення з боку Російської Федерації Статуту ООН, принципів і норм міжнародного права, свідомого ігнорування цією країною своїх міжнародних зобов'язань».

Глава російського уряду прибув до Криму, щоб «провести нараду з питань розвитку малого бізнесу». Там він заявив, що перехідний період входження Криму до складу РФ завершено. «В цілому можна сказати, що такий базис або основа для роботи кримської економіки за російськими законами сформована. Це не означає, що ми не будемо вносити якихось точкових змін, доповнень, бо, незважаючи на формальне закінчення перехідного періоду, для повноцінного вростання і всього життя на півострові, і бізнесу потрібно більш тривалий час», — **цитує Медведєва ІТАР-ТАСС.**

ФОТОФАКТ

Одна з новинок від України на 51-му міжнародному авіакосмічному салоні у Ле Бурже — транспортний літак Ан-178.

Фото Романа СУЩЕНКА (Укрінформ).

Суд став на бік заробітчан-нелегалів

Наші заробітчани у Польщі не раз ставали жертвами обману нечесних працедавців. Та з'ясувалося, що звернення до суду може врятувати від шахраїв навіть нелегалів.

Так, нещодавно Білостоцький апеляційний суд (Підляське воєводство РП) залишив у силі рішення суду нижчої інстанції, яким роботодавця з-під Ольштина зобов'язали виплатити 102 тисячі злотих (нині майже 700 тисяч гривень) вісімнадцяти сезонним заробітчанам з України. Рішення набрало законної сили, тобто є обов'язковим для виконання.

Історія конфлікту типова. Група наших заробітчан упродовж весни-осені 2013 року на підставі усної домовленості з роботодавцем найнялися облагороджувати узбіччя доріг поблизу Ольштина за 130 злотих (приблизно 800 грн.) на день на особу. Окрім ставки, бізнесмен мав гарантувати працівникам нічліг, харчування (у вигляді «добових»), забезпечував транспортуванням до місця роботи та інструментом для косіння. Працювали по 12—13 годин на день, причому, за завданням власника, займались косінням трави не лише на узбіччях доріг, а й над меліоративними каналами та ріками Вармінсько-Мазурського воєводства. У листопаді, коли прийшов час розрахунку, а у заробітчан закінчувався термін дії віз, роботодавець заявив, що не може заплатити, бо має тимчасові фінансові труднощі, але зобов'язався виплатити гроші за кілька місяців праці на початку грудня. Проте не дотримав слова. Заробітчани повернулися додому, але уповноважили одного зі своїх, який мав змогу далі залишатися на території Польщі, звернутися з позовом до суду. Польська Феміда виявилась на боці наших співгромадян, незважаючи на те, що вони працювали нелегально.

Ошуканим подібним чином, які зневірились у можливості добитись правди, на замітку: усну домовленість між роботодавцем і заробітчанами суд прирівняв до договору-доручення. Підставою для такого висновку послужив, зокрема, факт, що таким чином заробітчани працювали у цього підприємця вже не перший рік, а також те, що він не вів жодного обліку та не здійснював особистого нагляду за виконанням робіт, що «однозначно вказує на те, що відповідача та групу українців пов'язувала домовленість про виконання роботи за винагороду».

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

Токіо визнано найкращим містом для проживання

Щороку рейтинг міст, найбільш зручних та комфортних для проживання, складають аналітики британського видання Monocle Magazine.

Вони враховують при цьому якість та вартість житла, доступність інфраструктури, безпечність проживання та умови для бізнесу. Як повідомляє видання The Japan Times, серед інших, порівнювались, наприклад, вартість будинку з трьома спальнями, вартість обіду в ресторані та вартість чашки кави. Токіо став переможцем завдяки парадоксальному поєднанню «величезних масштабів та тиші і спокою», притаманних невеличким містам. Друге й третє місця за версією Monocle Magazine посідають європейські міста Відень та Берлін. За ними йдуть Мельбурн, Сідней, Стокгольм, Ванкувер, Гельсінкі, Мюнхен. Десяте місце поділили Копенгаген, який торік був на першому місці, та Цюріх. А Відень та Берлін у рейтингу, навпаки, піднялися: Відень з 6-го, а Берлін з 14-го.

До топ-25 увійшли ще два японських міста — Фукуока (12-те) та побратим Києва Кіото, якому дісталося 14-те місце.

Ніна БАЛИКОВА.
Токіо

Вхід — безплатно, вихід — трильйон

Що ближче 18 червня, то більший в Греції ажіотаж серед вкладників. Як повідомляють місцеві ЗМІ, у понеділок було встановлено денний рекорд зі зняття готівки євро з банківських рахунків — понад 600 мільйонів. Це майже в 2,5 разу більше, ніж у попередній робочий день — п'ятницю. Люди намагаються хоча б на деякий час застрахуватися від можливого дефолту та купити необхідні продукти і товари.

Глава Європейського центробанку Маріо Драгі попередив, що оголошення дефолту Грецією за своїми борговими зобов'язаннями матиме для всієї Європи непередбачені наслідки. Лідери країн єврозони бачать три можливі варіанти розв'язання проблеми. Перший — підписання договору про нову фінансову допомогу в обмін на реформи. Проте це експерти вважають найменш імовірним варіантом. Другий — продовження програми фінансової допомоги, яка закінчується 30 червня. І третій варіант — дефолт.

У Греції вже порахували, що вихід країни з єврозони обійдеться в понад один трильйон євро з додатковим «бонусом» у вигляді непередбачених політичних проблем. Афіни намагаються переконати своїх європейських партнерів у тому, що щиро прагнуть знайти розв'язання проблеми держборгу, але не можуть піти на скорочення пенсій і зарплат. А це є головною вимогою кредиторів.

«До останнього терпляче чекатимемо від європейських інституцій реалістичного підходу до переговорів щодо боргу. Це — не політична безглузда впертість, а прояв демократії», — заявив прем'єр-міністр Алексіс Ципрас. На момент верстки цього номера депутати від Сірізи не ухвалили рішення і не дали рекомендацій своїй делегації, яка сьогодні, 17 червня, вирушить на новий тур переговорів із кредиторами.

Тим часом країни єврозони вже прийняли план екстрених заходів на випадок чергового провалу. Як повідомила німецька **Suddeutsche Zeitung,** якщо 17 і 18 червня домовитися не вдасться, то в п'ятницю, 19 червня, буде скликаний надзвичайний саміт глав держав і урядів єврозони. На ньому спробують знайти політичне розв'язання проблеми.

Нагадаємо, що до кінця червня Греція має повернути Міжнародному валютному фонду 1,54 млрд. євро. Для виплати цієї суми країні необхідний останній транш фінансової допомоги від кредиторів, який вона не може одержати через відмову проводити реформи за договором про грошове донорство, укладеним ще попередниками Алексіса Ципраса.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

У НОМЕР

Олімпійський чемпіон, кардіохірург, екс-мер — нові обличчя польського уряду

Партія влади подолала урядову кризу, спричинену черговим витком касетного скандалу, який призвів минулого тижня до відставки восьми урядовців, зокрема трьох міністрів та маршалка Сейму («Голос України» від 12 червня 2015).

Голова Ради Міністрів Ева Копач, як і обіцяла, зробила несподівані призначення на вакантні посади. Замість широко обговорюваних кандидатур з числа номенклатури правлячої Громадянської платформи (ГП), міністрами стали рядові партійці, професіонали у конкретних галузях діяльності, якими керуватимуть: професор-кардіохірург Мар'ян Зембаля очолив Міністерство охорони здоров'я, чотириразовий чемпіон світу з академічного веслування та чемпіон Літніх олімпійських ігор в Пекіні Адам Король — спортивне відомство, а діяч органів самоврядування (мер міста Новий Сонч у 1994-2001 роках) та спеціаліст в енергетичній галузі Анджей Червінський — Фонд державного майна. Ще більшою сенсацією стало повідомлення про те, що, за рішенням Правління партії ГП, у кріслі Маршалка Сейму Радослава Сікорського має змінити нинішня речник уряду Малгожата Кідава-Блонська.

Представляючи оновлений склад Ради Міністрів, глава уряду пообіцяла, що її кабінет працюватиме 24 години на добу, аби «відновити довіру поляків», чим повернути ГП лідерство в симпатіях виборців напередодні парламентських виборів, що відбудуться за чотири місяці. Проте боротьба за електоральні впливи з опозицією не буде легкою. Адже за даними останніх соцопитувань, опозиційна Право і справедливість (ПіС) переважає правлячу Громадянську платформу (ГП) вже на 11%, а не на 8 — як це було на початку минулого тижня. Мало того, партія влади з другого місця на подіумі електоральних симпатій перемістилася на третє (19%), замикаючи перелік прохідних партій, що долають п'ятипроцентний бар'єр. На друге місце (24 відсотки) вийшов ще навіть до кінця не формалізований з юридичної точки зору рух Павла Кукіза — рок-музиканта, який під гаслами розвалу існуючої системи став «сірою конячкою» нещодавніх президентських виборів, зайнявши почесне третє місце із 20,8% підтримки.

Усупереч радикальним прогнозам окремих політологів та пропозиціям опозиційних політиків, що звучали минулого тижня, події не розвиватимуться за екстремальним сценарієм, яким мало стати оголошення дострокових парламентських виборів. Зрозуміло, що за існуючої твердої правлячої більшості внесений фракцією Союзу демократичних лівих сил проект постанови про саморозпуск Сейму, щоб «зупинити дестабілізацію держави», спричинену кризою в партії влади, не набере необхідних 307 голосів. Не матиме шансів на реалізацію також сценарій пропонований деякими діячами ПіС, аби новообраний президент Анджей Дуда в день своєї інавгурації (6 серпня) оголосив про розпуск Сейму та призначив дочасні парламентські вибори. Про намір скористатись своїми конституційними повноваженнями і оголосити термін виборів до Сейму та Сенату на жовтень днями рішуче заявив діючий президент Броніслав Коморовський. Тож тепер предметом спекуляцій стала дата. Проте більшість політологів переконані, що Б. Коморовський призначить голосування на 25 жовтня.

Ян ВІЛЕНСЬКИЙ.

На Суматрі після 400-річної сплячки прокинувся вулкан. Почалася евакуація людей (BBC)

ГОЛОС УКРАЇНИ № 106 (6110)
СЕРЕДА, 17 ЧЕРВНЯ 2015

Для проживання переселенців на Дніпропетровщині планують відремонтувати 15 об'єктів за рахунок коштів ЄС. Завдяки проекту ЄС у регіоні створять додаткові дві тисячі місць для проживання переселенців, *передає наш власкор Володимир Рибальченко*

Кількість безробітних Тернопільщини, у січні–травні цього року порівняно з відповідним періодом минулого зменшилася на 20,5 відсотка. При цьому не варто говорити про позитив, тому що виробництво згортається, дедалі менше вакансій пропонують роботодавці та ще й з мінімальною зарплатою, *інформує наш власкор Людмила Наконечна*

Бронюйте місце в новому «ковчегу»

Після сильної спеки західні області України накрило дощами. Злива в Луцьку за п'ятнадцять хвилин зупинила всі тролейбуси. Глибоченні озера утворилися на проспекті Відродження поблизу міської клінічної лікарні (на знімку внизу) і школи №18. Глибина тут була така, що автобуси «Богдан» не наважувалися шукати броду. Ще одне «водосховище» виникло поблизу торговельного центру «Гостинець» на проспекті Соборності. Цей транспортний колапс тривав понад годину.

Фото з соцмереж.

Від обох цих місць до русла річечки Сапалаївки — по сто метрів. Колись вода тут стікала сама собою, а в 1970-х роках, збудувавши будинки, проектувальники забули залишити їй шлях для стоку.

Лучани вже встигли звикнути до таких локальних потопів. Тому навіть жартують. «Приймаю фінанси на будівництво «ковчега», викупи місце свого спасіння!» — пише один із користувачів соцмереж. Та все-таки більшість містян налаштовані критично і вимагають від влади нарешті розв'язати проблему відведення зливових вод, **повідомляє наш власкор Максим СОЛОНЕНКО.**

У Львові дощем позаливало горища, через негоду впали стовп та кілька дерев, одне з яких пошкодило машину. Потужна злива була і в Чернівцях. Тут частково зупинився рух тролейбусів та маршруток. А на вулиці Головній біля торговельного центру «Депо» утворилася величезна калюжа, рівень води в якій сягав метра, тож тут затопило кілька автівок, **передає наш власкор Сергій СУЛИМА.**

Тим часом південні та східні регіони потерпають від спеки. Чимало людей, зокрема дітлахи, рятуються від сонця біля водойм. Відпочинок на річках і ставках через необачність нерідко закінчується трагедією. Лише за три дні на Запоріжжі потонуло четверо дітей, які купалися та рибалили без нагляду дорослих, у Каховському водосховищі, на річці Молочній у Мелітопольському районі та у селі Уральське Вільнянського району, **інформує наш власкор Леонід СОСНИЦЬКИЙ.**

А ось маленькі харків'яни тішаться ано-

Фото В'ячеслава МАДІЄВСЬКОГО (Укрінформ).

мально високій температурі повітря як ніхто інший. Ті, хто не встиг виїхати з міста у село до бабусі чи в дитячий оздоровчий табір, залюбки купаються у фонтанах **(на знімку)** — вода тут чиста і тепла.

***

Четвертий клас небезпеки (найвищий — п'ятий) оголосили у лісах Херсонщини через спеку та часті грози із блискавками, котрі можуть підпалювати суху глицю. Але сил, щоб боротися з вогнем, недостатньо: на 490 штатних посад у лісопожежних станціях краю є лише 270 працівників, **повідомляє наш власкор Сергій ЯНОВСЬКИЙ.**

На Дністрі зводять порти

На Прикарпатті з'явився новий туристичний маршрут — судноплавний. На початку липня в селі Раківчик Городенківського району відбудеться відкриття порту, від якого відчалить корабель «Юрій». Про відновлення річкових мандрів на місцевому водному плесі Дністра розповіли на зустрічі в ОДА голова Городенківської райдержадміністрації Василь Буджак та керівник туроператора «П'ята стихія» Володимир Мазур.

Слід нагадати, що востаннє великі судна курсували річкою наприкінці 60-х років минулого століття. З кожним роком ріка ставала дедалі мілкішою, а для безпечного судноплавства потрібна глибина не менш як метр. Відтепер проблему мілководдя успішно долатиме новий корабель, який, за словами В. Буджака, сміливо можна вважати гордістю українського річкового суднобудування, позаяк він не має аналогів не лише в Україні, а й у світі. Майстри «П'ятої стихії» сконструювали направду унікальний транспорт. Судно, вагою 20 тонн, завдовжки 12 метрів і завширшки 5 метрів, просідатиме лише на 30 сантиметрів. Долати мілину допоможуть також колесо для веслування та пласке днище. Судно курсуватиме славнозвісним Дністровським каньйоном, який визнано «сьомим дивом України» і який є справжнім раєм для мандрівників з його крутими скелястими берегами та недоторканою природою мальовничих островів. Як зауважив Володимир Мазур, на судні створено всі умови для повноцінного відпочинку, крім того, пасажири матимуть змогу відвідати незрівнянні історичні споруди та пам'ятки Городенківщини, а також долучитися до облаштування нових пристаней, місце будівництва яких визначатимуть на прохання мандрівників.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

Катакомби пропонують передати під охорону ЮНЕСКО

Одеські катакомби вносять до номінаційного досьє, яке розробляє Науково-дослідний інститут пам'яткоохоронних досліджень Міністерства культури, для внесення історичного центру Одеси до списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО.

Про це йшлося на виїзному засіданні оргкомітету II Міжнародної науково-практичної конференції «Збереження історичної забудови центру Одеси шляхом внесення до основного списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО».

Після консультацій з фахівцями Міжнародної ради зі збереження пам'яток і визначних місць пропонують внести до досьє не тільки камеколомні завдовжки понад 2,5 тис. км, а й конгломерації старих одеських двориків, а також регулярне квартальне планування, організоване за принципом, описаним Геродотом.

Для учасників конференції організували спуск до підземелля, де вони вкотре переконалися в унікальності об'єкта.

Кирило ВОРОНКОВ.
Одеська область.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Кооперативний рух має перспективу

З 1 серпня у Бучацькому районі на Тернопільщині стартує проект «Кооперативний рух Бучаччини». Його презентував голова наглядової ради товариства з обмеженою відповідальністю «Бучачагрохлібпром», Герой України Петро Гадз. На його думку, коли селяни об'єднаються в кооперативи, вони не сидітимуть на шиї у держави, а зароблятимуть самі на себе. Членам кооперативів допомагатимуть у купівлі породистих тварин, осіменінні, зберіганні продукції, просуванні її на ринки тощо. Головне для них — вирощувати і виробляти високоякісну продукцію. Розвиватимуть рух у напрямах: тваринництво і птахівництво, садівництво і ягідництво, овочівництво.

Людмила НАКОНЕЧНА.
Тернопільська область.

Олешня зустрічатиме фестиваль

Міжнародний молодіжний фестиваль «Молодість. Мир. Майбутнє» найближчими днями відкриється на території комплексу «Голубі озера» у прикордонному селі Олешня Ріпкинського району, що на Чернігівщині. Про це повідомила заступник директора департаменту сім'ї, молоді та спорту Чернігівської ОДА Наталія Кожушко. У заході візьмуть участь майже 400 представників громадських організацій з міст та районів Чернігівської, Київської, Вінницької, Житомирської, Черкаської, Полтавської та Сумської областей. Очікуються також делегації з Білорусі та Латвії.

Молодь не тільки обмінюватиметься досвідом роботи, а й братиме участь у конкурсах, заняттях з тактичної медицини, Гоголівських читаннях, військово-патріотичних програмах.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

ЦИФРА

180 тис. грн.

віддала літня мешканка Миколаєва телефонним аферистам за «порятунок» сина, який нібито скоїв злочин. Після дзвінка шахрая, який повідомив, що її родич у міліції, вона перерахувала гроші на вказаний розрахунковий рахунок.

Ірина НЕЖИГАЙ.

Родини воїнів у зоні уваги

Безплатну екскурсію в Чигирин для сімей учасників АТО з Кіровограда організували волонтери громадської організації «Надійний тил». Рідні військовослужбовців побували також в Суботові та Холодному Яру. Організатори обіцяють: незабаром учасниками такої екскурсії стануть члени родин інших українських воїнів.

А в Олександрійському районі фермери зібрали понад 50 000 гривень на ремонт даху будинку матері загиблого героя АТО Артема Пойди з селища Нова Прага.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.

На відпочинок привезли малолітніх злочинців

Представники дитячих оздоровниць у Криму нічого не знали про те, що на відпочинок з регіонів РФ привезуть малолітніх злочинців, які мають різні форми захворювань. Про це в Сімферополі на засіданні комітету «Державної ради Криму з санаторно-курортного комплексу й туризму» повідомила директор підприємства «Сонячна Таврика» Людмила Єрмакова.

«Привезли дітей у Євпаторію, у дитячий санаторій, не попередивши, що вони перебувають на обліку в міліції як малолітні злочинці. Крім того, багато з них має важкі захворювання», — повідомила Л. Єрмакова.

За її словами, для безпеки довелося залучити міліцію, службу боротьби з наркотиками, лікарів.

Михайло РУДЕНКО.
Крим.

На обійсті Івана Миколайчука звучали пісні

У селі Чортория Кіцманського району, що на Буковині, вшанували видатного українського актора й режисера Івана Миколайчука. На його батьківському обійсті зібралися родичі й друзі-кінематографісти, представники влади, сини й онуки сільських музик, що знімалися в незабутніх фільмах митця **(на знімку).** Урочистості розпочалися з покладання квітів до меморіальної дошки Івана Миколайчука. Присутні, згадуючи про те, як актор любив рідну землю і людей, що тут живуть, говорили про необхідність встановлення у селі пам'ятника генію українського кіно. Урочистості меморіальним заходам надали виступи глиннiцьких музик та народних колективів.

Сергій СУЛИМА.
Чернівецька область.
Фото з сайту bukinfo.com.ua

У Вінниці внаслідок нападу депутат міськради, головний лікар обласного онкодиспансеру отримав поранення в ногу

Владі варто оцінити ідеї молоді

У Миколаєві, у Міжнародному класичному університеті імені Орлика пройшов конкурс ідей на тему «Завдання, які потрібно вирішувати сьогодні».

Після «мозкового штурму» студенти самі вибрали кращі ідеї-переможці, реалізація яких принесе користь суспільству. Показово, що для їхнього втілення практично не потрібні додаткові бюджетні кошти. Учасники конкурсу, зокрема, пропонують дати першочергове право учасникам АТО, особливо постраждалим у зоні боїв, вступити на бюджетну форму навчання у вузи без сертифікатів ВНО та вступних іспитів, на підставі співбесіди. Така модель використовувалася під час популяризації армії Ізраїлю.

Друге — дає можливість абітурієнтам з тимчасово окупованих територій вступити до вузів на підставі будь-якого наявного в них документа про освіту, без конкурсу сертифікатів ЗНО, шляхом вступних іспитів. Цих людей, кажуть студенти, немає за що карати, навпаки, треба зробити все, щоб вони були «на боці України».

Ще одна ідея — кошти, наявні в бюджеті на лікування ветеранів, які постраждали в зоні АТО, виділяти індивідуально, на конкретні лікувальні установи, в яких ті захочуть лікуватися.

Ірина НЕЖИГАЙ.
Миколаїв.

Жива допомога Тбіліському зоопарку

Співробітники Одеського зоопарку висловили готовність допомогти грузинським колегам у відновленні головного зоологічного саду країни після повені.

Вони можуть подарувати постраждалому місту яструбів-тетерев'ятників, сокола-балабана, канюків-курганників, сплюшок, великих бакланів, сибірського козерога **(на знімку)**, двогорбого верблюда, поні, європейську козулю й азіатського дикобраза.

Фахівці сподіваються, що ці звірі та птахи допоможуть грузинським колегам швидше відновити колекцію тварин, **інформує наш власкор Кирило ВОРОНКОВ**. **Як уже повідомляв «Голос України»** своїх тварин готові передати до Тбілісі і співробітники миколаївського зоопарку.

ФОТОФАКТ

У Львові біля входу до Ратуші пройшов мітинг «Пам'ятнику — так! Руйнуванню скверу — ні!», учасники якого виступають проти знищення невеликого парку Св. Юра.

Фото Миколи ТИСА/УНІАН.

Ворожа артилерія знову заговорила

На лінії зіткнення з боку бойовиків знову полетіли артилерійські снаряди. Постраждали кілька населених пунктів. У Новотошківці пошкоджений навчально-виховний комплекс, який тільки почали відновлювати після попередніх обстрілів, і водонапірна башта. Осколки від мінометних мін і артснарядів посікли будинок селищної ради й інші об'єкти в самому центрі Новотошківки. Потім селище обстріляли з гаубиць, але обійшлося без втрат. У Трьохізбенці Новоайдарського району артилерійські снаряди вибухнули поруч із п'ятиповерхівкою, де проживають працівники протитуберкульозного диспансеру. В одному під'їзді вибуховою хвилею вибиті вікна, а навколо диспансеру загорівся ліс. Адміністративний і лікувальний корпус не пошкоджено. У Золотому артилерійські снаряди з боку Первомайська розбили два приватні будинки. В одному під час обстрілу ховалася жінка з малолітньою дитиною. Серед мирних жителів обійшлося без поранених і загиблих, а серед військових кілька бійців госпіталізовані.

Павло ВОРОНЦОВ.
Луганська область.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Встановлено причину отруєння на весіллі

Результати лабораторних досліджень причини масового отруєння людей на весіллі у райцентрі Липовець на Вінниччині підтвердили припущення лікарів — захворювання спричинила сальмонела.

— Поки що фахівці дослідили тільки матеріал, відібраний у хворих, — повідомив кореспонденту «Голосу України» завідувач відділу обласного лабораторного центру Держсанепідслужби України Степан Томін. — Зараз досліджується сировина, з якої готували харчі.

Він пояснив, що відібрати продукти харчування, якими пригощали гостей, фахівцям не вдалося.

— Перше повідомлення про отруєння ми отримали у неділю увечері, — пояснює співрозмовник. — Друге надійшло у понеділок вранці. Приблизно о 12-й дня у понеділок наші фахівці були на місці. Однак продуктів харчування уже не залишилося, адже весілля відбувалося у суботу, тобто за два дні до того, як прибули перевірити роботу закладу харчування.

Пан Томін уточнив, що для лабораторних досліджень відібрали сировину, з якої готували страви. Йдеться про м'ясо, рибу, яйця. За його словами, частину продуктів готували у приватному домогосподарстві. Проте їх власники не дозволили фахівцям взяти для досліджень страви, приготовлені дома.

Як ми вже повідомляли, наступного дня після весілля до Липовецької лікарні госпіталізовано семеро учасників застілля. У наступні дні їх кількість зросла до 15 осіб. Частина весільних гостей, в тому числі наречена і наречений, лікуються амбулаторно.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Горів партійний офіс

«У Сумах в офісі осередку однієї з політичних партій сталася пожежа. Вогонь знищив комп'ютерну техніку, меблі та агітаційну літературу. Потерпілих немає. За попередніми висновками експертів, загоряння сталося всередині приміщення. Його причиною могло стати замикання електропроводки. Проте остаточні висновки можна буде робити тільки за результатами призначених правоохоронцями експертиз. За даним фактом міліція розпочала кримінальне провадження за статтею ч. 2 ст. 194 (Умисне знищення або пошкодження майна) Кримінального Кодексу України».

За інформацією офіційного сайту МВС України.

СПОРТ

Перший дорогоцінний подарунок

Баку (Азербайджан). I Європейські ігри. Чемпіони і результати українських спортсменів.

15 червня.

Боротьба. Українка **Аліна Стадник-Махиня (на знімку праворуч)** зробила нам дорогоцінний подарунок — виборола золоту медаль. У фіналі вагової категорії до 69 кг вона впевнено перемогла суперницю з Ізраїлю Ілану Кратиш.

«Щаслива, що зробила почин золотим медалям для нашої команди. Крім того, дуже приємно усвідомлювати, що стала першою українською чемпіонкою на перших Європейських іграх», — сказала Аліна.

***

Спортивна гімнастика. Командні змагання. 1. Росія — 178,963. **2. Україна (Олег Верняєв, Ігор Радівілов, Микита Єрмак) — 177,429.**

***

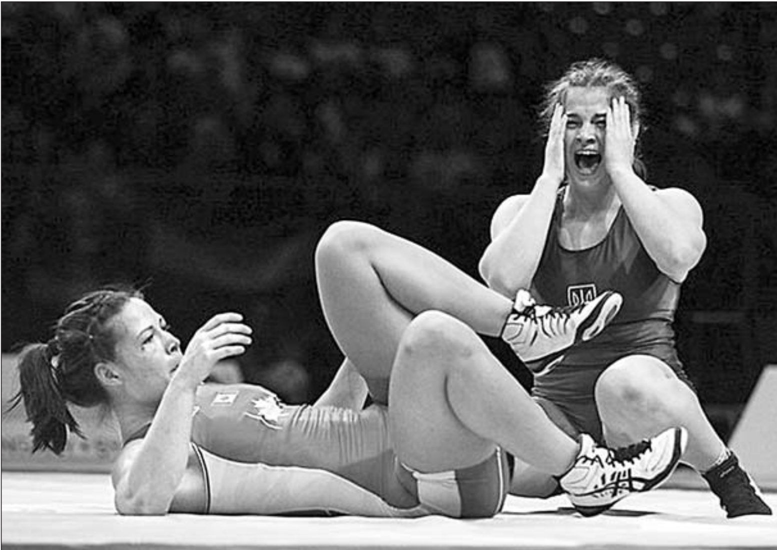
Синхронне плавання. Командні змагання. 1. Росія — 169.0992... **3. Україна (Валерія Апрєлєва, Валерія Бережка, Вероніка Гришко, Яна Нарєжна, Аліна Шинкаренко, Катерина Ткачова, Єлизавета Яхно, Анна Єсіпова) — 159.0860.**

День почали з «бронзи»

16 червня.

Веслування на байдарках і каное. Українки Марія Повх і Анастасія Тодорова стали бронзовими призерками у веслуванні на байдарках-двійках на 200-метрівці. «Золото» — у Маргарити Махнеєвої і Марини Літвінчук з Білорусі, «срібло» — у представниць Сербії Ніколіни Молдован і Олівейри Молдован.

Фото НОК України.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...жоден землетрус не залишиться непоміченим

На Рівненській атомній електростанції (РАЕС) презентували роботу інформаційної системи сейсмічного моніторингу. Унікальний для України проект став одним із заходів Комплексної (зведеної) програми підвищення рівня безпеки енергоблоків вітчизняних АЕС, затвердженої Кабміном. Проект було розроблено науковцями Інституту геофізики ім. Субботіна (НАН України). Право його реалізувати, за результатами відкритого тендера, здобуло АТ «Банкомзв'язок». Від квітня система працює у дослідному режимі. Першими результатами задоволені і виконавці, і замовники проекту.

«Після аварії, яка сталася в Японії на атомній станції в Фукусімі, ми, як і всі атомні станції Європи, провели так звані стрес-тести і зрозуміли, що нам необхідно впровадити систему сейсмічного моніторингу, — каже гендиректор РАЕС Павло Павлишин. — За достатньо короткий час компанія-підрядник «Банкомзв'язок» якісно виконала усі роботи. І сьогодні ми першими в країні запускаємо подібну систему».

Менш як за два роки довкола Рівненської атомної електростанції спорудили п'ять свердловин глибиною від 30 до 90 метрів, у яких встановили сейсмометри для реєстрації підземних поштовхів. Особливість системи — в чутливості датчиків: вони можуть реєструвати землетруси по всій планеті. За півтора місяці тестової роботи уже зафіксовано понад 90 підземних поштовхів, у тому числі і недавні землетруси в Непалі. Датчики англійського виробництва працюють за принципом маятника: вловлюють підземні коливання та передають їх на спеціальний прилад для подальшого оцифровування. Далі інформація надходить на сервери, аналізується, узагальнюється...

«Ця система не відноситься до класу «для оперативного реагування». Вона не видає повідомлення МНС, не попереджає про землетруси... Її основне призначення — збір даних та їхнє збереження. Після цього, на основі отриманої інформації, робитимуться висновки щодо сейсмічності території, розраховуватимуться відповідні навантаження для існуючих та проектних будівель. Це дасть можливість, приміром, з'ясувати, чи потребують споруди додаткового укріплення, ремонту тощо», — пояснив головний інженер АТ «Банкомзв'язок» Сергій Кухтаров.

Система сейсмічного моніторингу на Рівненській АЕС повністю відповідає європейським стандартам, а її наявність для об'єкта атомної енергетики є однією із вимог МАГАТЕ. У майбутньому її аналоги повинні з'явитися і на решті атомних станцій країни. «Постійно відстежуючи підземні коливання, ми отримуємо можливість визначити карту сейсмічності зони, локалізувати ділянки найбільш небезпечної території», — каже Сергій Кухтаров.

За словами експертів, так як рівень сейсмічної активності на планеті не є стабільним, подібний моніторинг — запорука надійності та безпеки. Адже завдяки результатам спостережень в міцність діючих конструкцій за потреби можна буде вчасно вносити корективи і запобігати, тим самим, можливим руйнуванням.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

В Умані відкрито координаційний центр для демобілізованих воїнів-учасників АТО (Ліна ЛЕБЕДЕНКО)

Станом на першу половину червня, за даними структурних підрозділів соціального захисту населення обласних та Київської міської державних адміністрацій, взято на облік 1 341 560 переселенців, або 1 054 603 родини з Донбасу і Криму. 401 256 сімей звернулися по призначення грошової допомоги, 326 195 з них таку допомогу призначено *(Урядовий портал)*

Дітям героїв АТО з числа мешканців Херсонщини літній відпочинок оплатять із бюджету. Понад 370 таких дітлахів відвідають приморські оздоровчі табори чорноморського та азовського узбережжя області з червня по серпень. Гроші на придбання путівок виділяють з обласного та місцевих бюджетів, *передає наш власкор Сергій Яновський*

«Відтворити в собі...»

Лариса Лісовська** (на знімку)**, дочка легендарного сотника армії УНР Юрія Горліса-Горського, надрукувала його знаменитий роман «Холодний Яр» за оригіналом з архівів.

Завжди хотіла бути схожою на батька

Лариса Лісовська — дивовижна жінка. Її біографія згодилася б для пригодницького роману.

Народилася Лариса 25 вересня 1946 року у Німеччині. За два дні її батька, Юрія Горліса-Горського, було знайдено мертвим неподалік німецького містечка Нового Ульма. Так доля назавжди розлучила дочку з батьком — щоб через багато літ знову об'єднати. Вже дорослою Лариса збагнула, ким був для українських патріотів її батько. Відтоді робила усе, щоб бути схожою на Горліса-Горського. Утім батькові гени відважного бунтаря, шукача пригод, вільної, незалежної людини жили у ній завжди.

Дитинство та юність Лариси минули у США. Там в еміграції мешкала її мати, Галина Талащук. Потім випускниця літературного факультету університету Берклі переїжджає до Великобританії. Виходить заміж, народжує дочку. Згодом повертається до США, живе у Флориді, вдруге і втретє виходить заміж, народжує ще двох дочок. Потім їде на Аляску, за рік — до Непалу, щоб допомогти поневоленим тибетцям... Поїздки з країни до країни, пов'язані з небезпечними пригодами, не гасять її жагу до подорожей, а лише заохочують. З найскладніших ситуацій вона завжди, інколи в останню хвилину, виходить переможцем. Навіть зі смертельною хворобою їй волею долі пощастило вижити.

Зустріч з Україною

Уперше Лариса Лісовська приїхала сюди 1994 року, щоб зустрітися з родичами й побачити Україну, про яку мама розповідала. Вся її кровна родина була тут. У Києві вона зустрілася з молодим чоловіком Арсеном, який писав дисертацію про Юрія Горліса-Горського. Пані Ларису здивувало, що хтось пише про її батька, — вона виросла на розповідях матері про нього, але не гадала, що він може бути таким важливим для наступних поколінь українців. Арсен кілька днів показував Ларисі Київ і безперестанку говорив про об'єкт свого наукового дослідження, про унікальну вагу для історії України книги Юрія Горліса-Горського «Холодний Яр», про його незвичайне життя.

Свого батька Лариса Лісовська називає просто Юрієм.

— Від мами я знала, що батько був особливою людиною, а тоді, в перший приїзд, я дізналася про це більше, — каже Лариса Лісовська. — Я була захоплена розповідями про батька. Україна мене теж зачарувала. Від того часу, як мені було шість років і я вперше почула про смерть Юрія, мене не полишало глибоке бажання пізнати батька більше. Арсен утамував мій голод. Я багато дізналася про рідну мені людину, яка була таким великим патріотом, що змогла вбити своє перше кохання з почуття обов'язку перед Україною та побратимами.

Після повернення до Америки Лариса запитала в мами, чи правдива та історія з убивством коханої і як таке могло трапитися. І ось що вона почула.

Юрій воював у Холодному Яру і там закохався в молоду красуню Галю. Вона була однією з них — патріоткою з холодноярських партизанських загонів, які хоробро протистояли більшовицькому вторгненню.

Юрія дуже шанували гайдамаки — як нескореного та відчайдушного: псевдонім «Залізняк» відповідав його особистості.

Більшовики схопили його й хотіли розстріляти. За кілька хвилин до виконання вироку Юрію вдалося втекти. За якийсь час дістався місця, де були його побратими. Ті вважали, що він мертвий, і вже справили поминки.

У той час зайди схопили Галю. Сказали, що вб'ють Юрія, але вона зможе його врятувати, якщо викаже імена повстанців. Галя зробила це...

Повернувшись до повстанців, Галя довідалася про смерть коханого. Оплакувала й поминала його з усіма. Усі були раді, коли Юрій повернувся до них, уникнувши смерті.

Дізнавшись про Галину зраду, козаки почали радитися: що з нею робити? Юрій перший підписав смертний вирок... Зустрівся з нею на звичному місці біля Мотрониного ставу. Сиділи й говорили про майбутнє. Галя була щаслива, бо Юрій — живий і попереду — ціле життя. Він сміявся й плакав разом із нею, а потім узяв револьвер і вистрілив їй у скроню.

— Я спитала маму: «Як він міг це зробити?!». Все моє єство протестувало проти цього! — продовжує Лариса Лісовська. — Мама відповіла, що то була війна і зрада призводила до смерті героїв. Такого не можна було допускати. Далі мама розповіла, що після того як Юрій виконав вирок, він поховав Галю в таємному місці. Наступного ранку подивився на себе в дзеркало й побачив сиві пасма волосся. Мене ця історія вразила до глибини душі, моє серце боліло. Цей біль відчуваю й досі...

Між життям і смертю

Наступні кілька літ Лариса Лісовська подорожувала між Україною та Америкою. Лікарі сказали, що жити їй залишилося недовго. Смертельний діагноз був пов'язаний із хворобою печінки. Вона продала свій будинок і стала їздила світом. У Львові зупинилася і приготувалася помирати. Полюбила Львів — місто, де її батько провів найкращі часи, де опублікував свою знамениту книжку й одружився з її мамою.

Доглядати Ларису приїхала з Англії старша дочка Ляля. Вона щодня шукала якогось порятунку в Інтернеті. Дізналася, що маму врятує пересадка печінки. Найдешевший варіант трансплантації — в Індії, 50 тисяч доларів. А вони вже не мали грошей і на їжу...

Зателефонувала подруга Лариси Ольга з Каліфорнії: «Приїдь до Лос-Анджелеса — і тебе прооперують за державний кошт. У відділі трансплантації тамтешнього університету головний хірург — українець!». Але де знайти донора? На отримання печінки від померлої людини черга в листі очікування — два роки! Лариса не мала стільки часу. Її дочка Ляля віддала половину своєї печінки, щоб мати могла жити.

Операція тривала 14 годин. Український лікар провів її ювелірно 1 липня 2011 року.

— Три роки потому я жива та здорова, — розповідає пані Лариса. — Мешкаю у Львові, орендую скромну однокімнатну квартиру. На свою пенсію надрукувала перші двадцять примірників оригінального «Холодного Яру». Прикро, що досі книгу Горліса-Горського видавали недбало: змінювали авторські вислови, додавали підзаголовки, якісь коментарі тощо. Після довгих пошуків я маю оригінал «Холодного Яру» 1934 і 1937 років видання без жодних змін. Книжка така, якою її видрукував батько. У львівському архіві знайшла оригінали романів «Отаман Хмара», «Аве диктатор», «Спогади» й батькові тюремні поезії. Публікую їх у тому вигляді, в якому вони з'явилися вперше, навіть включно з тогочасною рекламою на звороті книжок.

А ще Лариса Лісовська мріє створити у Львові музей Юрія Горліса-Горського та його знаменитого «Холодного Яру». Книги, яка й сьогодні є прикладом пристрасного, самовідданого служіння Україні.

Володимир БЕЗУГЛИЙ,
Ліна ЛЕБЕДЕНКО.
Фото Володимира БЕЗУГЛОГО.

Спілка журналістів позбулася сепаратистів

На позачерговій конференції Донецької обласної спілки Національної спілки журналістів України ухвалено рішення перенести офіс організації з Донецька до Маріуполя. Це пов'язано з неможливістю продовжувати роботу в окупованому місті: приміщення, в якому раніше розташовувалася організація, було захоплено бойовиками, а потім зруйновано. Багато журналістів були вимушені виїхати з міста.

— Ми оновили склад правління, затвердили новий склад секретаріату й ревізійної комісії, прийняли шістьох молодих колег, — розповів «Голосу України» голова обласної спілки НСЖУ Олександр Бриж. — Тепер офіс розташовується в редакції газети «Приазовский рабочий», головного редактора якої Миколу Токарського обрано заступником голови обласної спілки.

За минулий рік організація зазнала втрат, пов'язаних із захопленням редакцій, тиском на журналістів, арештами проукраїнських активістів бойовиками. За порушення статуту організації і Конституції України із НСЖУ рішенням конференції виключено 12 членів. Серед них — «міністр інформації «ДНР» Олена Нікітіна, заступник «голови спілки журналістів «ДНР» Олександра Самсонова, «військовий кореспондент «ДНР» Геннадій Дубовий, який прославляє у своїх репортажах лідера бойовиків «Моторолу», заслужений журналіст України Володимир Безродний, завідувач кафедри журналістики Інеса Артамонова (обоє працюють у так званому Донецькому національному університеті «ДНР») та інші.

Представників місцевих, обласних і українських ЗМІ привітав міський голова Юрій Хотлубей. Він подякував журналістам за високий професіоналізм і наголосив, що саме завдяки їхній чіткій громадянській позиції й патріотизму змінюється громадянська думка жителів Маріуполя, а також триває процес «українізації».

«Об'єктивна, чітка оцінка з громадянською позицією дають змогу зміцнювати стабільність і порядок у нашому місті», — сказав міський голова.

Леонід ВАСИЛЕНКО.

Маріуполь
Донецької області.

Ветерани отримали додаткові відпустки

Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення рівня соціального захисту окремих категорій ветеранів війни» Верховна Рада встановила додаткові пільги для:

* **учасників бойових дій, інвалідів війни** — оплачувану відпустку 14 календарних днів на рік (раніше таку відпустку надавали без збереження заробітної плати — за власний рахунок);

* **учасників війни, осіб, на яких поширюється чинність Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»** — тривалістю до 14 календарних днів щорічно без збереження заробітної плати;

* **осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною** (особи, нагороджені орденом Героїв Небесної Сотні, Герої Радянського Союзу, повні кавалери ордена Слави, особи, нагороджені чотирма і більше медалями «За відвагу», а також Герої Соціалістичної Праці, удостоєні цього звання за працю в період Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років) — тривалістю до 21 календарного дня щорічно без збереження заробітної плати.

Відпустки надаються в обов'язковому порядку за бажанням працівника.

Зазначеним вище законом розширено катерію осіб, які можуть отримати статус учасника бойових дій. Отже, з 6 червня цього року такий статус також можуть отримати особи, які у складі груп піротехнічних робіт (груп розмінування) залучалися до безпосереднього виконання завдань щодо розмінування (виявлення, знешкодження та знищення) вибухонебезпечних предметів на території України, та особи, які на мінних тральщиках брали участь у траленні бойових мін у територіальних і нейтральних водах у воєнний і повоєнний час.

Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Посилили патрулювання в місцях проживання іноземних студентів

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Водночас іноземні студенти, які вчаться в харківських вишах або ВНЗ, вийшли з вимогою на одну із площ Харкова знайти винних у масовій бійці в ніч на 12 червня на вул. Отакара Яроша, у результаті якої постраждали дев'ятеро людей.

Мітингувальники тримали в руках плакати на російській, українській й англійській мовах: «Нет расизму и национализму», «Просимо пана губернатора направити всі сили на піймання злочинців», «Protect foreign students!»

ГУ МВС у Харківській області на офіційному сайті зробило заяву, що за фактом організації масової бійки в студентському містечку міліція затримала п'ять осіб. Міліцейська версія про надзвичайну подію має такий вигляд. Група невідомих молодих людей, частина яких ховали свої обличчя за балаклавами, озброєні палками та колючо-ріжучими предметами, напали на громадян у районі вулиці Отакара Яроша в Харкові. У цьому районі розташоване студентське містечко декількох вузів.

Нині затримано п'ять осіб, що їх підозрюють у злочині. Зараз із ними працюють слідчі органи. Встановлюються інші учасники й організатори масової бійки. Максимальне покарання за скоєні злочини передбачає позбавлення волі на строк до 15 років.

Виконувач обов'язків керівника ВЗГ ГУМВД України в Харківській області підполковник міліції Оксана Калмикова повідомила кореспонденту «Голосу України», що оперативні працівники, інші співробітники правоохоронних органів працюють у ці дні в особливому режимі, щоб в найкоротші терміни затримати всіх учасників масових безпорядків і притягнути їх до кримінальної відповідальності. Основна версія слідства — усвідомлені дії організаторів масової бійки з різаниною на дестабілізацію мирного життя в Харкові.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Чим закінчиться протистояння між СБУ і ГПУ?

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Немає ніякого конфлікту або політики в роботі СБУ та ГПУ, як пишуть останнім часом ЗМІ. У нас повне співробітництво. Нині прокуратурі направлено матеріали по голові Конституційного Суду Юрію Бауліну, який, згідно з матеріалами СБУ, сприяв узурпації влади колишнім президентом Віктором Януковичем. Також ми викликаємо на допит колишнього заступника генпрокурора Анатолія Даниленка», — повідомив він ЗМІ.

Нагадаємо, що непорозуміння між відомствами почалося 8 червня з пожежі на нафтобазі «БРСМ» під Васильковом, внаслідок якої загинуло п'ять людей. Особлива увага до підприємства призвела до викриття скандальних фактів. Так, 12 червня голова СБУ Валентин Наливайченко заявив, що, базу «кришував» і отримував «злочинні доходи» один із колишніх заступників генпрокурора. Мовляв, уже і заведено відповідну справу. Поки всі губилися в здогадах, радник очільника силового відомства Маркіян Лубківський написав у «Фейсбуку» пост про те, що ГПУ надіслала його шефу повістку із запрошенням на допит щодо висловлених ним звинувачень. «В. Наливайченко змушений був скасувати візит до Вашингтона, де повинен був виступити в Палаті представників і Конгресі з доповіддю про російську агресію. Природно, не могло тут обійтися без прямого втручання Банкової», — написав він.

Перед допитом у ГПУ В. Наливайченко назвав прізвище підозрюваного — Анатолія Даниленка, який був заступником Віталія Яреми з червня 2014-го по лютий 2015 року. «Ми вимагаємо рішучих дій, і завтра в цей час я знову буду тут. Я приїду разом зі спецпідрозділом «Альфа» для отримання дозволу на затримання та доставку фігуранта справи», — емоційно заявив він ЗМІ.

Проте вже згодом дійові особи протистояння зробили спробу знизити градус. Як повідомили учора «Голосу України» в прес-службі ГПУ, ніякого протистояння між СБУ немає. «Підігрівають ситуацію ЗМІ. Ніякого конфлікту й близько немає. Найближчим часом керівництво роз'яснить громадськості ситуацію» — зазначили в прес-службі відомства.

У тому ж ключі висловився і Валентин Наливайченко. «Треба не тільки виявити і повідомити про корупцію, як ми це вже зробили, а негайно перейти до етапу допиту, викликів і затримань», — сказав він.

Голова СБУ Валентин Наливайченко спілкується з журналістами перед допитом у Генеральній прокуратурі, в Києві, 15 червня 2015 року.

Олександр ПЕКНИЙ.
Фото Олександра КОСАРЄВА (УНІАН).

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ
про доходи та видатки Народної Партії за 2014 рік

		тис.грн.
1.	**Надходження коштів, всього**	**2250,4**
	у тому числі:	
	- членські внески	294,1
	- сума одержаної безповоротної фінансової допомоги або благодійної матеріальної допомоги	1864,6
	- інші надходження	91,7
2.	**Використання коштів, всього**	**2262,0**
	у тому числі:	
	- податки та обов'язкові платежі	312,1
	- оплата праці	736,5
	- витрати на виконання статутних та програмних завдань партії	1116,1
	- інші витрати	97,3

ЗВІТ
про майно, що знаходиться на балансі Народної Партії, станом на 1 січня 2015 року

	тис.грн.
Сума наявного майна, всього	**2558,9**
у тому числі :	
- будинки і споруди	1752,9
- транспортні засоби	193,2
- оргтехніка	369,5
- меблі	182,0
- інші	61,3

Керівник Апарату Народної Партії — **А. Горовий**

Головний бухгалтер — **Т. Мушенок**

ДЕНЬ

№ 106 (6110) СЕРЕДА, 17 ЧЕРВНЯ 2015

Сьогодні в Україні переважно хмарно. Температура вдень — 21—23 градуси тепла. Найспекотніше, до 32 градусів, буде на півдні та сході України. Майже на всій території очікуються сильні дощі. Вночі температура знизиться до 14—19 градусів. Вітер північно-східний, 5—10м/с.

ЦЬОГО ДНЯ, 17 ЧЕРВНЯ

■ **1900.** Народився Митрофан Кононенко — український актор театру, народний артист УРСР (з 1954 року). ■ **1924.** На Микитівському руднику (Донбас) знайдено нові жили ртуті. ■ **1990.** У Києві завершив роботу Всесоюзний з'їзд «Союзу Чорнобиль». ■ **1995.** Указом Президента України Л. Кучми встановлено свято — День архітектури України, що відзначається щорічно 1 липня. ■ **2014.** Загинув у бою з терористами в районі селища Металіст Луганської області Владислав Файфура — старший лейтенант Збройних Сил України. Нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня (посмертно).

БЕЗПЕКА

Понад 25 тисяч заявок з початку року

Протягом цього року аварійно-диспетчерська служба компанії «Київоблгаз» зреагувала на понад 25 тисяч аварійних заявок від побутових споживачів газу. Основними причинами викликів «аварійки» є витік газу та несправність газового обладнання.

Для стабільності та безперебійності газопостачання аварійно-диспетчерська служба повинна протягом п'яти хвилин виїхати на місце події та прибути не пізніш як через 40 хвилин.

— Від рівня оснащеності аварійних бригад залежить оперативність та якість їхньої роботи, а отже, і безпека наших споживачів, — каже перший заступник голови правління — головний інженер ПАТ «Київоблгаз» Павло Кишкар, — тому основні ресурси компанії спрямовуються саме на організацію роботи аварійних служб — закупівлю обладнання, оновлення автопарку, підтримання укомплектованості «аварійок».

Усі аварійні екіпажі компанії обладнані системою GPS-навігації, що здійснює супутниковий моніторинг місця розташування об'єкта та за допомогою електронної карти визначає бригаду, яка на час виклику перебуває найближче, і скеровує її на ліквідацію аварії в найкоротший термін. Ще однією перевагою GPS-моніторингу є зменшення витрат пального й економія коштів на утримання автомобілів. Також GPS-система дає змогу складати найоптимальніші маршрути руху автотранспорту.

Втім, газова безпека залежить не лише від працівників ПАТ «Київоблгаз», а й від споживачів. Статистика свідчить, що більшість аварійних ситуацій виникають там, де користувачі не стежать за станом свого газового обладнання, бажаючи зекономити, не залучають спеціалістів для перевірки димарів та обладнання, намагаються самостійно ремонтувати газові прилади, порушуючи Правила безпеки систем газопостачання. Іншою небезпечною крайністю є надмірне захоплення облаштуванням інтер'єру. Багато власників житла під час ремонту прагнуть різними способами заховати газопроводи та вентиляцію.

— Часто газове обладнання закривають кухонними шафами й полицями, — розповідає Павло Кишкар, — ускладнюючи вільний доступ до газової інженерії. У результаті під час витоку газу неможливо швидко визначити його місце і перекрити газ.

Нагадаємо, що минулого року в Україні під час побутового використання газу сталося 76 нещасних випадків, в результаті яких постраждало 167 осіб, з них 66 загинуло.

Анна ГЛЯЦЕВИЧ,
фахівець із зв'язків з громадськістю ПАТ «Київоблгаз».

Чекають концертів, а не виступів бойовиків

Старенький військовий ЛАЗ безутішно маневрує поміж дорожніх вибоїн Донеччини. Нормальної дороги тут немає не через військову присутність, а скоріше через чиновницьку бездіяльність. Тож бідолашний автобус страждає разом зі своїми пасажирами — артистами Центру військово-музичного мистецтва Повітряних Сил Збройних Сил України та народним артистом України Фемісм Мустафаєвим і композитором та співачкою Анжелою Ярмолюк. Майже 900 кілометрів у дорозі (саме стільки з Вінниці до Краматорська) військові музики здолали, м'яко кажучи, поганими автошляхами, щоб донести до жителів Донбасу любов до української пісні.

Це уже не перша поїздка військовослужбовців центру на Донбас. Та й столичні артисти дали в зоні АТО не один десяток концертів.

«Якщо брати за рік, то це уже 60-й виїзний виступ нашого колективу, а більше половини з них — на сході України», — розповідає начальник Центру військово-музичного мистецтва майор Роман Береговий. До речі саме у день 60-го ювілейного концерту в Артемівську молодому керівнику виповнилося 35! «Приємно робити добрі справи, — каже він, — чути схвальні відгуки глядачів, слова подяки. Розумієш, що не дарма вирушили у таку важку дорогу».

А розпочали цей тур артисти із села Володимирівка. Саме поблизу цього невеличкого населеного пункту нині перебуває особовий склад однієї з військових частин Збройних Сил. Тому було вирішено провести у місцевому клубі концерт для військових, місцевих мешканців і, звичайно, дітей. Те, що село справді невелике, музиканти зрозуміли, коли не змогли знайти його ні на телефонних навігаторах, ні на карті області. Та хоч із запізненням, керуючись телефонними підказками, таки добралися до місця призначення.

Завідувач цього закладу, статна жінка, у телефонному режимі сповіщала односельців про довгоочікуваний приїзд артистів. «Ану, Петровна, де твої? Бегом сюда, счас концерт начнеться, — місцевим діалектом, але українською запрошувала до клубу. — Коли ж іще настоящих артистов із Києва і Вінниці побачиш?»

Артисти, які вже чимало поїздили регіоном, спочатку дивувалися україномовним жителям Донбасу. Адже тоді ніхто не сподівався, що тут їх дуже багато і «второго государственного» їм не треба. А треба дороги, чесна влада й увага.

Культурну увагу — концерт від військових музикантів та київських виконавців — володимирівці цього дня отримали. Акустика старого клубу добре сприяла звучанню духового оркестру та живому співу вокалістів. Під час виконання пісенних композицій на екрані за допомогою проектора демонстрували супроводжувальний патріотичний відеоролик про боротьбу українського народу за свободу та самовизначення.

Військові артисти не закликали мешканців села любити Україну, вони просто співали. А як результат — на гучне «Слава Україні!» односельчани відповідали... як книжка пише.

Сорок п'ять хвилин на збори, і ЛАЗ знову в дорозі. На черзі — Краматорськ та Артемівськ. Це великі міста, там інші умови, аудиторія та сприйняття, але зі своїм завданням творчі люди в одностроях впоралися на відмінно...

Дорога додому довга, та й вибоїни нікуди не поділися. Військовим музикантам є про що подумати, долаючи сотні кілометрів мирної України. Діляться враженнями, обговорюють концерти, а перед очима — щирі усмішки дітлахів з Володимирівки, які з нетерпінням чекатимуть нових концертів, а не відновлення театру бойових дій.

Юрій ІГНАТ.
Фото автора.

Армію зміцнюють студенти

Удруге за місяць кафедра експлуатації та ремонту машин Кіровоградського національного технічного університету допомагає поліпшити стан автомобільно-технічного оснащення 34-го мотопіхотного батальйону 57-ї мотопіхотної бригади ЗСУ.

Викладачі та студенти кафедри ЕРМ «поставили на колеса» командирський УАЗ-469. У процесі «лікування» ще перебуває батальйонний УАЗ-452.

У середині травня університет передав військовим повноприводну вантажівку УАЗ-3303, повністю відновлену викладачами, співробітниками та студентами університету. Коли військовослужбовці приймали подарунок, ректор КНТУ Михайло Черновол та керівництво кафедри ЕРМ запропонували військовим подальшу допомогу. Командування військового підрозділу, звичайно, прийняло пропозицію. Незабаром представників кафедри запросили на кіровоградську базу батальйону і продемонстрували машини, що перебували в неробочому стані.

— Нам надали можливість переглянути всю їхню техніку, що підлягає ремонту, та вибрати ті автомобілі, які ми зможемо полагодити в умовах майстерні кафедри, — розповів заступник завідувача кафедри експлуатації та ремонту машин КНТУ, доцент Сергій Магопець.

Великий обсяг робіт виконали студенти групи АТ 11 четвертого курсу Ігор Дігусар, Аркадій Овчаренко, Богдан Петров, Олександр Самборський, Олександр Стрельцов (на знімку).

Студенти також розібрали три неробочих стартери і зібрали з них один робочий. Відновили зовнішній вигляд автомобіля.

Олександр ВИНОГРАДОВ.
Кіровоград.
Фото автора.

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Людмила ОПАНАСЕНКО, Віктор БОНДАР.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2015 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 18 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 14 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 45 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 80000.

Друк:
ТОВ «Поліпрінт», 04074 м. Київ, вул. Лугова, 1а, тел. (044) 464-17-89, факс (044) 464-17-91
poliprint@ukr.net

Зам. 5078

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua
Інформаційний портал – www.golosukraine.com

